

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonaë, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

Notitia Auctorum, Et Librorum, Qui in hoc Opere citantur, notantur,
illustrantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

Mundum mente gerens, sine motu cuncta gubernans:
 Unicus, & simplex, placidus seu parvis amanti,
 Expectasque tacens; seu crimina vindice pœna
 Corrigis iratus, seu iustis præmia reddis.
 Haud opis humana est digna tibi solvere grates;
 Sed cæli dum luce fruor, te carmine semper,
 Pectore te memori cantabo, nulla carebit
 Laudibus hora tuis. Tuque ô sapientia Patris.
 Principium de principio, de lumine lumen,
 A vero verax, soboles æquæva Parenti,
 Fons lucis, mentale jubar, Verbumque paternum,
 Omnia cognoscens divinae notio mentis,
 Ars summi Artificis, primique expressio veris

Tu precor ignaro, majoraque viribus auso
 Ignosce, & clemens audacibus amue scriptis.
 Tu Bonitas, tu Patris Amor, tu mutuas ar dor.
 O Patris, & Nati Flamen, qui compar utrique
 Imperium sine fine tenes spirabile Nomen,
 Tu quoque, si potui per te tot adire labores.
 Has licet exiguas pro munere suscipe laudes.
 Auspice te, quacunque fides Romana patebit,
 Ore legar populi, nec melibit in sepulchro,
 Nec ventura dies tenebrosa condere nocte,
 Nec poterunt flamma, nec edax abolere vetustas.
 Candida posteritas, duce te, mihi digna laboris
 Præmia, & immeritam statuet cum laude coronam.

NOTITIA AUCTORUM, ET LIBRORUM,

Qui in hoc Opere citantur, notantur, illustrantur.

PRÆMONITIO ad LECTOREM.

Obssequor genio huius sæculi, AMICE LECTOR, cui nihil placet, nisi critico sale respersum sit. Quare non nuda Auctorum nomina præfigo, quod alii solent: sed singulis ausus sum adijcere censuram, & de iis proferre, quid sentiam. Nolim tamen huic Edicto semper subscribas, BONUM FACTUM: Mendaces enim sumus in stateris Filii hominum; sæpe decipimur, sæpe dormitamus. Ut autem ipsi Veteres, ita nos posteri castigabunt, hoc summam habente æquitatem, juxta Sententiam Jurisconsulti, ff. quod quisque juris, l. i. ut idem jus nobis dicatur, quod ipsi aliis diximus. Lege, & vale.

Abbas Urspergensis Ordinis Præmonstraten. cujus nomen diu ignotum est Conradus à Lichtenau, in Chronico diligens, sed Pontificibus infensus.

Abbas Vercellensis, Dicitur Thomas Gallus, sive à S. Victore, primus Abbas S. Andreae Vercellarum, cujus est commentarius in S. Dionysium Areopagitam facilis & accuratus.

Abraham Echellensis Maronita Linguarum Orientalium Professor, multa & recondita præditus eruditione.

Abfalonis Abbatis Sprinkirbacensis sermones docti & elegantes. Hujus cum laude meminit Cæsarius Heisterbacensis, lib. 4. cap. 89. Cui Synchronus fuit. Vixit ergo, non anno 1120. ut Miræus scripsit, sed circa an. 1200.

Achillis Bocchii Bononiensis. Symbolicarum questionum libri 5. multæ eruditionis, sed styli depressi.

Achillis Tatii Alexandrini ex Ethnico, & in Eroticis venusto, sed parum casto Scriptore Episcopi Christiani, teste Suida, Isagoge in Arati Phænomena. Qua ætate vixerit, non liquet.

Adam Abbas Perfennæ, quæ est Abbatia Ordinis Cisterciensis in Diocesi Cenomanensi, cujus elegantissimi sermones extant Romæ MSS. apud doctissimum virum Hilarionem Rancatum Abbatem Cisterciensem.

Adam à S. Victore, auctor sequentiarum Missæ, quas non admisit vetus Ecclesia.

Adonis Viennensis Archiepiscopi Chronicon breve, ab origine Mundi ad sua tempora.

Adrianus Turnebus Criticus celebris, & emunctæ naris.

D d d d d

Ael-

Aelredus Abbas Rievallis in Anglia Ordinis Cisterciensis, vir sanctissimus, & suavissimi eloquii.

Egidius Columna Romanus, Ordinis S. Augustini Archiepiscopus Bituricensis, & Cardinalis, vir celebris doctrine, & miri ingenii, Doctor fundatissimus nuncupatus.

Alius Lampridius Historicus fidelis, sed dicendi genere futilis. Vixit sub Diocletiano.

Alius Donates Grammaticus præstantissimus, præceptor D. Hieronymi.

Alius Scriptor Græcus, sed natus Præneste, ob sermonis suavitatem dictus Melliphronus, cuius de varia historia, deque historia animalium libros exquisitissimos habemus. Vixit sub Hadriano.

Aeneas Gazeus Philosophus Platonicus, pietate, & eruditione clarissimus, qui Dialogum de resurrectione, & immortalitate animorum inscripsit Theophrastum, quod potiores in Dialogo partes isti tribuat.

Aeneæ Scriptoris vetustissimi (nisi fallit inscriptio) commentarius polierceticus. Claruit tempore Alexandri Magni.

Afranius fabularum Togatarum egregius Scriptor, quarum extant sola fragmenta apud veteres Grammaticos. Mores ejus culpæ Quintilianus lib. 10. cap. 1.

Agapetus Diaconus vir pius, & magni spiritus, de Regis officio ad Justinianum.

Agathias Scholasticus Smyrnæus, qui tenui stylo, & confuso de rebus Justiniani libros quinque necessarios conscripsit.

Agobardus Lugdunensis Episcopus, vir doctrina insignis, sed Iconomachis consentiens, præterquam in cultu S. Crucis: qui etiam lapsus est, quod in divinis officiis nihil ellet admittere præter sacram scripturam.

Agretius inter veteres Grammaticos recensitus ob libellum de Sermonibus Latino.

Aimoinus, sive Aimonius Monachus de rebus Francorum laudabiliter scripsit, sed notat Baronius Tomo 10. eum Iconoclastis consentisse. Quis iste fuerit, & quo tempore vixerit, deque duplici Aimoino eruditissime, ut solet, Philippus Labbe in dissertationibus ad Bellarminum de Scriptoribus Ecclesiasticis.

Alanus Insulensis ex primo Abbate Ripatorii Ordinis Cisterciensis in Diocesi Trecenti Episcopus Antissiodorensis, quem plerique confundunt cum altero Alano Converso Cistercii, qui dictus est Doctor universalis, cum longè ab illo diversus sit. Scripsit Poëma contra Claudianum Rufinum, quod ideo Anticlaudianum vocavit. Valerius Andreas in Biblioth. Belgica ait Episcopum vitam duntaxat S. Bernardi, alia opera Conversum scripsisse. Episcopus obiit anno 1182. Conversus 1294.

Albinus Flaccus Alcuinus, abbas multæ pietatis,

& scientiæ Scriptor, quem Eginarthus ait Magistrum fuisse Caroli Magni. Liber aurem de divinis officiis malè tributus ei videtur, quia in eo citantur versus Theodulphi Episcopi Aurelianensis, qui vixit sub Ludovico Pio, quod etiam observavit P. Sirmondus in notis ad Teodulphum.

Alcinous de doctrina Platonis Platoniconum lecti-
oni necessario præmittendus, quem librum commentariis illustravit Jacobus Carpentarius. Sed hunc perperam Alcinoo tribui suspicio est. Longam enim sententiam ex capite ejus 10. citat Eusebius lib. 11 Præp. Evang. cap. 23. sub nomine eujusdam Didymi, quem infra lib. 15. cap. 15. Avium prænominat; nisi fortè hic Dydimus ab Alcinoo accepit. Ætas ejus incerta.

Alcimus Avitus Viennen. Archiepiscopus, qui plura graviter, & venuste scripsit versus, & soluta oratione. Joannes Gagneis in editione Lugdunensi anni 1536. multa pro arbitrio mutavit, & inaudito facinore quingentos propè versus suos pro Aviti versibus intrusit. Pura habentur Aviti Poëmata in editione Sirmondi.

Alexandri ab Alexandro J. C. dierum genialium opus omni antiquitate & eruditione refertissimum. Improbant in eo critici, quod Auctores dissimulat, per quos profecit.

Aldhelmus Episcopus Anglus, cuius est liber de Laudibus Virginitatis stylo tumido, poetico, confuso, verbisque novis, & inusitatis.

Alexander Halensis Anglus insignis Theologus Ordinis Minorum, dictus Doctor irrefragabilis.

Alardus Gazæus Monachus eruditus Calliani Scholasticus.

Algazel Philosophus Arabs Avicennæ Sectator, & abbreviator.

Aloysius Novarinus vir multa præditus eruditione, sacra & profana.

Albertus Crantzius Hamburgensis, diligens Historicus regionum Septentrionalium, cujus Catholica doctrinæ impiæ notæ ad marginem additæ sunt à Sectariis.

Albertus Pighius, vir acutissimi ingenii, Theologus, Philosophus, & Mathematicus peritissimus, sed liber ejus de Ecclesiastica Hierarchia cautè legendus est, quod non semper solidam tradat doctrinam.

Alphonus Tostatus Episcopus Abulensis, vir ingenio, judicio, ac pietate eximius, qui brevissimo tempore, cum non nisi XL. annis vixerit, copiosissima in scripturam commentaria reliquit.

Alphonus à Castro Ordinis Minorum, acerrimus Fidei propugnator, sed notat cum aliquando Bellarminus in controversiis.

Alphoni Regis Hispaniarum Tabulæ Astronomicae Astrologis necessariæ, quas Lucas Gauricus castigavit.

Aly-

Alypius Muficus, cujus Hlagogen edidit Joan Meurus, cuiusque vixisse putat sub Juliano.

Alcoranum lex impiissima Turcarum.

Ambrosius Ansbertus Monachus sacrarum literarum peritia clarus. Fuit Abbas S. Vincentii ad fluvium Vulturum, qui Capuanus interfuit. Testatur ipse met se vocari Ausperum in fine libri decimi comment. in Apocalypsum, seque vixisse aut tempore Desiderii Longobardorum Regis, unde perperam à plebisque fuculo nomen adferitur.

Ambrosius Mediolanensis Episcopus vere ecclesiam manans ambrosia: cuius tantum, sicut & ceteris Patribus, quaedam tribuuntur, quæ sua non sunt.

Amalario Fortunato Episcopo Trevirensi perperam tribuuntur opus, quo Ecclesiastica officia explicantur doctè, diffusè, sed quandoque nimium subtiliter. Eius autem verus auctor est alter Amalarius Ecclesie Metensis Diaconus. De duobus Amalariis vidi M. S. dissertatione Constantini Cajetani, in qua ait hunc posteriorem ex Monacho Metensi, & Archidiacono Turonen. Cardinalem fuisse, & vixisse circa an. 840. quod verum est, cætera criticis examinanda relinquo.

Amedeus ex Abbate Alacumbæ Ordinis Cisterciens. Episcopus Lausanen. dulcissimus B. Virginis Encomiastes.

Ammianus Marcellinus, Historicus iudicio & fide clarus; sed stylo Poëtico, duro, & inepto: Homo enim Græcus græcas retinuit loquendi formas. Juliani Apostatæ miles & Parasitus fuit, Christianis infensus. Scripsit libros xxxj. sed priores xiiij. desiderantur.

Amphilochius Iconit Episcopus, quem Di Hieronymus patrem facit Basilii, & Gregorio Nazianzeno. Sed vita Basilii falsò tributa est.

Andreas Hierosolymitanus, Episcopus Cretensis, magni spiritus Orator.

Andreas Tiraquellus J. C. vario literarum genere excultus.

Ansgardus Monachus, scriptor vite S. Ansberti Rothomagensis Episcopi.

Anacreon Teius Lyricus Græcus festivissimus.

Anacleti Sacer de Ecclesiastica Hymnodia, ejusque usu & præstantia liber elegans, & eruditus.

Anastasius Abbas, & Bibliothecarius Apostolicus Græcè & Latine doctus. In vitis Pontificum plura sunt vocabula illius ætatis qua vixit, civea finem sæculi nostri, tunc omnibus cognita, nunc obscura & difficilia.

Anastasius Abbas alter, cujus est eruditum, sed mutilum opus adversus Judæos.

Anastasius Episcopus Nicænus, cujus sunt doctæ responsiones ad Orthodoxos, si tamen ejus sunt & non alterius, ut quidam putant.

Anastasius Sinaita Patriarcha Antiochenus, eru-

ditione & scientia scripturarum insignis, cui tamen quædam tribuuntur, quæ sunt alterius Anastasii Patriarchæ item Antiocheni recentioris.

Angeli Caninii Anglorum doctus & solite disquisitiones in novum testamentum ex Linguis Orientalibus.

Angelus del P. sz, Ordinis Minorum, vir solida & facunda doctrina, atque eximia pietatis.

Angelus Manciquez vir doctissimus & clarissimus, qui Annales Cistercienses summa cura conscripsit, sed desuit illi multa rerum verum cognitio, quibus uberior eos reddere potuisset.

Angelus Minorita Musicus auctor Floris Angelici.

Angela de Fulgineo in cujus spiritualibus scriptis quædam duriora sunt, quæ ferat communis usus Scholastica Theologia.

Antigonus Carystius, quem laudant Laertius, & Athenæus, multa scripsit; nunc vero sola supersunt Collectanea historiarum mirabilium, quarum jucunda, sed sæpè fabulosa narratio est.

Antonii Magni sanctissimi Patris Monachorum Epistola Apostolici sensus, & spiritus, quas ex Arabico in Latinum idioma transtulit vir Cl. Abrahamus Ecchellenfis Maronita.

Antonius Augustinus Archiepiscopus Tarraconen. Juris Pontificii diligens & doctus Epitomaftes, & Romanarum antiquitatum peritissimus, sed in expendenda temporum ratione, & Canonum veritate non admodum accuratus.

Antonii Dauroultii Catechismus historialis, magno labore & diligentia scriptus.

Antonius Jepez Ordinis Benedictini Chronologus in multis corrigendus.

Antonius Monchiacenus Demochares Responsum Doctor Sorbonicus, cujus est doctissimum & laboriosum opus de sacrificio Missæ adversus Misoliturgos.

Antonius Patavinus sinceritate admirandus, cujus scripta cum solida doctrina junctam habent Christianam simplicitatem.

Antonius Perez, vir doctus, sed in Regula S. Benedicti explicanda parum diligens.

Antonii Ricciardi Brixiani commentaria Symbolica, quibus arcana multa explicantur.

Anselmus Cantuarien. Archiepiscopus, cujus opera doctrina & sermo plenissima sunt.

Antiochi Monachi Græci Homilia spiritualis, sive Pandectæ scripturarum stylo conciso, & eleganti.

Anthologia seu Florilegium Epigrammatum Græcorum, opus varium, in quo plura frigida, & inepta.

Annibal Rosselius Calaber, cujus est in Pimandrum Trifnegilli ingens commentarium omnem ferè Philosophiam, & Theologiam complectens.

Apollodori Grammatici Bibliotheca, sive decorum genealogia compendium continens omnium familiarum.

Apollonii Rhodii Argonautica, opus laboriosum, in plerisque durum & ingratum.

Apuleius Medaurensis, Philosophus Platonicus, stylo tumido & inflato, magno tamen ingenio, & faceto.

Aratoris subdiaconi historia Actuum Apostolorum eleganti carmine explicata.

Apollinaris Episcopus Laodicenus, postea in haeresim lapsus, vir doctissimus & eloquentissimus, qui heroico carmine multa scripsit. Sunt qui illi Tragediam Christi patientis tribuant, sed stylus deprecior est, quam sint alia ejus Poëmata.

Aponius antiquus & Latinus scriptor, Cantica Canticorum juxta sensum allegoricum exactissime explicavit. Sed magna pars hujus operis interit.

Ardo Smaragdus Monachus Anianæ, vir doctrina & sanctitate præclarus, Auctor Commentariorum in Regulam S. Benedicti, quæ passim tribuuntur Smaragdo Abbati S. Michaelis, quæ etiam Jacobus Pamelius perperam adscripsit Rabano Mauro.

Aristeas scripsit ad Philocratem historiam LXXII. Interpretum. Sed qui nunc extat sub ejus nomine vulgaris liber suppositivus existimatur; nam Latinus multum differt à Græco, ex quo quædam Eusebius lib. 8. de Præp. Evang. Sed & Græcum à Judæo quodam Alexandrino confictum esse docet Valesius in notis ad eisdem Eusebii hist. Eccl. lib. 5. cap. 8.

Aristoxenus Tareninus discipulus Aristotelis, quem Suidas ait in omni disciplinarum genere excelluisse. Ejus Harmonica elementa primus edidit Joannes Meursius.

Arnobii Afri libri 7. contra gentes, variæ eruditionis, sed styli asperioris, consulti, & inæqualis.

Arnobii alterius junioris, qui paulo post S. Leonem vixisse creditur, brevissimi commentarii in Psalmos juxta mysticum sensum, id servantes ut Psalmi series omni ex parte sibi cohæreat, quod & jucundum, & ingeniosum est.

Arnoldus abbas Bonævallis, vir admodum pius & doctus, non Cisterciensis, ut quidam putarunt, sed Benedictinus. Hujus esse librum de operibus Christi Cardinalibus olim Cypriano tributum testatur Lucas Holstenius ex fide antiqui Codicis M. S. Nec officit conjectura Pamelii existimantis illius auctorem prope tempora S. Cypriani vixisse, quod scribat contra Novatianos, nam Arnoldus eosdem hæreticos redarguit, libro de 7. verbis Domini. Stylus quoque non est dissimilis ab aliis operibus Arnoldi. Inscriptio verò ad S. Cornelium Pseudepigrapha est.

Arnoldus Uvion Ordinis Benedictini laudator egregius, cui plura addi, multa etiam demi possent.

Aristoteles Stagiritis Summus Princeps omnium scientiarum, cujus mores Laërtius & Tertullianus, doctrinam alii carpunt, præsertim Melchior Canus in suis locis Theologicis.

Aristenæti erotica & lepidissima Epistola; sed obscœna, & in quibus non verba rebus, sed verbis res inserviunt.

Aristophanis Comœdiæ faceræ & elegantes, sed maledicæ. Vivebat Olymp. 85.

Artemidori Daldiani liber vanissimus, sed eruditus, de somniorum interpretatiene, inter cætera, quæ mendax Græcia finxit, numerandus. Vixit tempore Antonini Pii.

Archangeli Burgenovensis Minoritæ Cabalistarum obscuriora, & selectiora dogmata cautè legenda. Fuit hic discipulus Francisci Georgii Veneti, & tres etiam libros scripsit de excellentia nominis Jesu ex nugis Cabalistarum.

Arati melioris Poëtæ, quam Astrologi Phænonon liber unus. Vixit Olymp. 127. teste Eusebio.

Arrianus Nicomediensis Epicteti discipulus, cujus dissertationes libris octo, sermones libris duodecim scripsit, ex quibus soli quatuor supersunt: Historicus item insignis, dicitur alter Xenophon, ut testatur Suidas. Vixisse creditur circa tempora Maximini.

Aristides prænomine Ælius Adrianensis omnium Sophistarum artificiosissimus.

Asterii Episcopi Amasæe in Ponto Homiliæ dulcissimi styli, & ad effectus concitandos aptissimi.

Ascrampsychi Onirocritica, olim falso tributa Nicephoro Patriarchæ Constantinop. Ejus meminit Suidas.

Asconius Pædianus Patavinus antiquus, & doctus Grammaticus, cujus supersunt in quosdam Ciceronis orationes notæ, seu Commentarii.

Athanasius Alexandriæ Episcopus, columna Ecclesiæ, sincerus Fidei defensor.

Athanasius Kircher Fuldensis, omnium linguarum cognitione, & rotius Mathesis, præsertim Musicæ scientia singulariter excultus, qui abditam Ægyptiorum, aliorumque Orientalium Philosophiam è tenebris excitavit.

Athenagoras Atheniensis, eximius Christianæ Fidei defensor adversus Gentilium calumnias. Cum verò Athenagoræ nulla sit mentio apud Eusebium, & D. Hieronymum, dubitat Baronius in notis ad diem 18. Januarii, an opera tributa Athenagoræ sint S. Martyris Athenogenis. Sed Proclus Philosophus relatus ab Epiphano heresi 64. num. 21. citat ea sub nomine Athenagoræ, ut observat Petavius.

Athenæi undequaque doctissimi libri dipnosophiston, id est de cænis sapientum. Claruit temporibus Antonini Philosophi, & L. Veri.

Augustinus Hiponnensis Præsul, Phœnix ingeniorum, omni laude superior.

Augustini Fortunii historia sacri Ordinis Camaldulensis.

Augustinus Steuchus Eugubinus, cujus libri de perenni Philosophia solidæ pietatis, ac veræ Philosophiæ.

Iosophiæ indices sunt, continentque medullam omnium antiquorum Philosophorum.

Aubertus Miræus vir multæ doctrinæ & eruditio- nis, & de Ecclesiasticis antiquitatibus optimè meri- tus.

Aurelius Olympius Nemesianus Poëta suavis, & venustus.

Aurelius Victor, summæ auctoritatis Historicus, qui scripra sua ex Suetonio, Eutropio, & aliis anti- quioribus contexit.

Auli Gellii, sive Agellii, ut aliis placet, No- ctes Atticæ puræ latinitatibus, ac multiplicis eruditio- nis.

Aufonius Magnus Burdegalensis laudabilis Poeta, sed styli durioris. Hunc Victor Giselinus in *Scholiis ad lib. 2. Prudentii contra Simmachum* falsò iasimulat apostasie à Fide Christiana ad Ethnicismum. Con- stat autem ex Paulino Gentilem fuisse, & quæ de Christo inter eius opera sunt, ei perperam tribuun- tur.

Audoënius Rothomagen. Episcopus, vir san- ctus, & doctus Scriptor vitæ S. Eligii Noviomen- sis. Averroes Summus inter Arabes Philosophus im- placabilis Avicennæ æmulus, & Aristotelis commen- tator, à veræ sapientiæ semita sæpè aberrans.

Avicenna Arabs Medicus, & Philosophus multi nominis ad Christianam Philosophiam proximè ac- cedens. De huius patria & nomine, & qualiter se mu- tum, ac surdum simulans à celeberrimo Medico scri- pta surripuerit, quæ postea suo nomine edidit, ju- cundam historiam, nescio qua fide narrat G. Sioni- ta à Monte Libano cap. 3. suæ Arabiæ. Vixit anno Christi 990.

B

Bacchi Ifagoge artis Musicæ. Extat M. S. Romæ cum aliis antiquis Musicis in Bibliotheca Eminen- tissimi Cardinalis Barberini.

Bacchiarri elegans & efficax Epistola ad Janua- rium de recipiendis lapsis.

Bandomia, sive Bandominia Sanctimonialis, quæ ad vitam S. Radegundis Reginæ librum addi- dit, quo complectitur prætermissa à Fortunato.

Bartholomæus Gavantus sacrorum Rituum co- gnitione celebris.

Bartholomæi Cassanæi multæ lectionis viri Cata- logus gloriæ mundi.

Baptista Platina vir doctus, sed in vitis Pontifi- cum parum verax.

Baptista Vernacia Sanctimonialis magni spiritus, & à Deo edocta.

Basilii Magnus facundia & scientia maximus.

Basilii Seleuciæ Episcopus perspicacis ingenii, & ornate dictionis Orator, quem notat Photius ni- sium tropis abundare.

Basilii alterius Junioris Monachi Asceticæ vitæ de- scriptio edita à Jacobo Pontano.

Basilii Imperatoris ad Leonem P. Capita exhor- tatoria Christiana pietate plena.

Barnabas Brilloni I. C. & Criticus iudicio, & eruditione insignis.

Beda Ven. Monachus omni disciplinarum genere excellens.

Benedicti Monachorum Patris Regula sermone luculenta, discretione præcipua.

Benedictus Pererius Sacrorum librorum accuratus Interpres.

Bernardus Abbas Clarevallis Doctor mellifluus, & Theodidactus, spiritualis doctrinæ Thesaurus.

Bernardus Abbas Fontis Calidi adversus Valden- ses.

Bernardus Bauhusius, qui pia & acuta scripsit Epi- grammata.

Berno Augiæ Abbas, mysteriorum Missæ explana- tor. Scribit ipsemet lib. 2. de Officio Missæ se inter- fuisse coronationi Henrici II. Imp. anno 1014. ex quo patet quo tempore vixerit, contra quam alii pu- tarunt, qui annis ducentis antiquiorem faciunt.

Berengosius Abbas, vir multæ & facundæ scientiæ.

Bernardini Sacri Ticinensis Historia varia, curio- sa, & multa continens scitu digna.

Berosus Chaldaus ab Annio Viterbiensi confectus.

Bessarion Cardinalis acerrimus, Platonis defensor.

Bionis Smyrnæi Idyllia, & carmina varia.

Bonaventura, vita & doctrina Scraphicus.

Boëtius Severinus Philosophus, Mathematicus Theologus, Rhetor item, ac Poeta acutus, locuples, & sublimis: multum licet repugnante Laurentio Val- la, qui docet eum latinè loqui.

Bonifacius Archiepiscopus Moguntinus, & Mar- tyr, vir Apostolici spiritus.

Bonifacii Simonetæ Abbatis Cisterciensis opus eximium de Christianis persecutionibus, quod novo invento in sex libros Epistolarum divisit. Vir fuit multæ lectionis. Vixit anno 1490.

Breviaria diversorum Ordinum, & Ecclesiarum. Brigittæ sanctissimæ feminae Revelationes, ma- turo Theologorum iudicio approbatæ.

Bruno Astensis, Abbas Montis Cassini, & Epi- scopus Signiensis, sanctitate & doctrina insignis, cu- jus opera nuper edita sunt Venetiis.

Brunonis Cartusianorum Fundatoris commenta- ria pia, & docta in scripturam.

Brunonis Herbipolen. Episcopi, patruelis Conradî II. Imperatoris Commentaria item in scripturam.

Burchardus, sive Brochardus Episcopus Vormar- cien. sacrorum Canonum collector.

C.

Callistratus Græci expositio staruarum; quem solum librum habemus ex multis, quos hujus nominis varii Scriptores ediderunt.

Callimachus Cyrenæus Hymnographus, & apud Græcos Elegiæ Princeps. Carmen ejus de coma Berenicis Latine reddidit Catullus. Ex eo colligimus eum vixisse usque ad Ptolomæum Evergetem.

Calpurnius Flaccus declamator disertissimus.

Calpurnius Siculus Poeta, generosæ venæ bucolicus, tempore Carî Imperatoris.

Carolus Sigonius Mutinensis, vir multæ & excellentis doctrinæ, atque prudentiæ.

Cassiodorus Senator, & Regi Theodorico ab Epistolis, postea Monachus, vir gravis & solide doctus, cujus sacræ & profanæ lucubrationes plenæ sunt jucunditatis & gratiæ.

Catharina Bononiensis mysticæ Theologiæ alumna præclarissima.

Catharina Senensis, cujus Dialogi, & Epistolæ mirabilem sapientiam pro vitæ institutione continent.

Cajus Jul. Cæsar in Commentariis purus, tersus, sine fuce, quem Quatilianus eodem animo scripsisse ait, quo pugnavit.

Cæsarii Arelatensis Homiliæ suaves & devotæ.

Cæsarius scriptor Dialogorum de fide Catholica, frater Gregorii Nazianzeni, ut ait Photius, & alii post eum; tametsi id neget Jacobus Basiliius, in *orat. 10. Nazianz.*

Cæsarius Heisterbacensis Ordinis Cisterciensis, in Historiis memorabilibus pius, verax, & simplex.

Cæsaris Baronii Cardinalis Annales Ecclesiastici, opus ingens, & Ecclesiæ necessarium.

Cebensis Thebanj discipuli Soeraris Tabula, qua vitæ humanæ rectè instituendæ præcepta continentur.

Censorinus luculentus & curiosus auctor, cujus libellum de die natali laudant Sidonius Apollinaris, & Aurelius Cassiodorus.

Chalcidii in Timæum Platonis argutissima Commentaria, nisi quod dimidiam tantum partem explanat. Christianus fuit & Diaconus Ecclesiæ Carthaginensis, & hæc Commentaria Osio Cordubensi dedicavit. Extat ad hunc Chalcidii Fulgentii Placidii liber de prisco sermone. Cæsar Vaninus in suo divinæ Providentiæ Amphitheatro Chalcidii perperam vocat, & circumforaneum blateronem admodum indigne.

Christianus Druthmarus Monachus Corbejenis trium Linguarum peritus, Evangelii secundum Matthæum doctus Commentator, sed incultæ dictionis.

Christophorus Clavius Bambergensis, recentiorum Mathematicorum Princeps.

Christophorus Marcellus Venerus, scripsit de Anima universalis traditionis spissum volumen, quo tractatus absolutissimus continetur de Anima vegetativa, sensitiva, & rationali ad mentem Aristotelis & Platonis, stylo tamen confuso & obscuro.

Christophorus Varsenicus, Canonicus Cracoviensis, vir nobilitate, doctrina, rebusque gestis pro Catholica fide eximius.

Chromasius Aquilejensis Episcopus SS. Hieronymi & Ambrosii testimonio celebris.

Chrysippus Presbyter Hierosolymitanus, cujus extat elegans sermo de B. Virgine.

Chrysolomus Henriquez, diligens Compiler Menologiæ Cisterciensis, in quo tamen quedam sunt sphalmata circa Historiam, & Chronoraxim.

Claudius Latinorum Poëtarum gloriosissimus, & si Græcis comparetur soli Homero secundus. Non tamen Christianus fuit, ut quidam putant; nam Augustinus, *lib. 5 de Civit. c. 26.* dicit eum à Christi nomine alienum fuisse: & Paulus Orosius, *lib. 7. Histor. c. 35.* eundem vocat eximium Poëtam, sed paganum pervicacissimum. Versus autem de Christo, qui ei tribuuntur, sunt Claudiani Mametri Videntis Presbyteri, sive Damasi Papæ, ut aliis placet.

Claudii Marii Victoris Massiliensis, Commentariorum in Genesim libri tres versu heroico elegantissimi. Fuisse autem secularis literaturæ quam sacrarum literarum peritiorem, judicium est Gennadii Massiliensis.

Claudius Espenceus insignis Theologus Parisiensis, sed in quibusdam caute legendus.

Claudius salmasius Ecclesiæ Romanæ hostis, vir loquax, & veterum Auctorum Compiler.

Claudius Minoes vir multæ lectionis & eruditionis.

Claudius Scissellus ex Episcopo Massiliensi Taurinensis Archiepiscopus, scientia, eloquentia, & pietate insignis.

Clemens Alexandrinus penu scientiæ, priscorumque sapientum medullam continens.

Clemens Romanus Martyr, in cujus operibus utilia multa sunt, multa item apocrypha, & quæ tanto viro perperam adscripta censentur.

Clemens Galanus Clericus Regularis, vir de Armena Ecclesia optime meritus, qui de ejus cum Romana conciliatione luculentum opus edidit Latino, & Armeno idiomate.

Cledonius Romanus Senator, cujus est expositio in Donati Grammaticam.

Constantius Presbyter de vita Sancti Germani.

Constantinus Cajetanus Abbas, vir eruditus, sed cum voluerit mimicitis clarescere, multorum in se odia concitavit.

Con.

Constantino Imperatori cognomento Pogognato tributa Geoponica, sive de re rustica liber, quem collegit ex varijs Auctoribus Dionysius Uticensis, vel secundum alios Cassianus Bassus, ut ait Vossius, *cap. postremo libri primi de Historicis Graecis.*

Constantinus Harmenopolus dignitate, & literatura illustris.

Consalvus Durantus Episcopus, qui revelationes S. Brigittae notis illustravit.

Columbanus Abbas, notae sapientiae & sanctitatis magister.

Cornelius Gallus Foro-Julien-sis, mellitissimus Poeta. Sed Maximiani esse quae vulgo ei tribuuntur, nihilque Galli ad nos pervenisse Critici accuratiores sentiunt.

Cornelius Tacitus, vir liberi iudicii & styli, prudens & acutus; sed impius quandoque, & detestandus.

Cornelius Celsus Medicus; at in illo styli facilitas, brevitatis, numerus, non Medicina spectanda est. Vixit sub Tiberio.

Cornelius Jansenius, senior sacrarum Litterarum accuratus Interpres.

Cornelius à Lapide pius item & doctus Scripturarum explanator.

Columbus Thebanus Lycopolita, Poeta praeclarus de raptu Helenae. Claruit tempore Anastasii Imp.

Columella utilis, eloquens, & politus Auctor, qui de re rustica minime rustice scripsit tempore Claudii Imperatoris.

Covippus Africanus Grammaticus, & Poeta sub Iuliano juniore Augusto, cuius laudes cecinit carmine heroico.

Cosma Hierosolymitani Hymni sacri & elegantes. Fuit Episcopus in urbe Majuma Constantino Copronymo imperante.

Concilia generalia, & Provincialia.

Curius Fortunatianus, cuius sunt libri tres Rhetoricae Scholicae, quibus hanc artem optime expressit.

Cydonii oratio de contemnenda morte. Est autem hic Demetrius ille Cydonius Thessalonicensis, vir multae doctrinae & pietatis qui multa opera D. Thomae Aquinatis in Graecum transtulit, & adversus Schisma Graecorum plura scripsit.

Cyprianus Martyr floridus, suavis, doctus, & efficax ad persuadendum. Tertullianum in quibusdam opusculis imitatus est, sed stylo clariori, & elegantiori.

Cyrillus Alexandrinus pietate, eloquentia, & acumine insignis.

Cyrillus Hierosolymitanus, cuius Catecheses Apostolicam redolentem sermone.

D.

Dacio Episcopo Mediolanensi falso adscriptum Chronicon ut censent viri docti.

David à Mauden, rerum moralium peritissimus.

David Origanus, cuius Astronomicae Ephemerides valde eruditae sunt, in nonnullis tamen locis expurgandae.

Demetrio Phalereo tributus liber de elocutione Rhetoricae necessarius, qui esse creditur alterius Demetrii Rhetorici Alexandrini, ut docet Vossius, *lib. 6. institutionum oratoriarum. c. 2. sect. 2.*

Diadochi Photicensis Episcopi capita centum de perfectione docta & sublimia.

Dio Cocceus, Romanae Historiae scriptor elegantis: sed qui morum, vel iudicii pravitate insignes viros infectatur Ciceronem, Senecam, & alios. Grandi sermone & tumido utitur, ut notat Phorius.

Dio Prusaeus ob auream facundiam dictus Chrysostomus, orator Clarissimus, vehementia, ubertate, & varietate praestans.

Diodorus Siculus, Historicus celeberrimus, quem Plinius ait primum è Graecis esse, qui desierit nugari. Verè tamen Historiae fabularem initio admiscuit, & ex quadraginta libris, quos scripsit, quindecim soli supersunt. Vixit sub Augusto.

Diogenes Laërtius sedulus indagator antiquitatis, ex cuius libro de vitis Philosophorum multum proficere possunt studiosi. Sunt qui dicant eum plus studii in legendo, quam diligentiae in scribendo adhibuisse. Floruit circa tempora Antonii Pii.

Diomedes Grammaticus multae peritiae in arte sua.

Dionysius Areopagita, dictus Theosophus, ut ait Hilduinus in Areopagiticis, vertex Theologorum.

Dionysius Carthusianus, doctor extaticus, pius, sapiens, & numero operum quae scripsit, vix ulli post Augustinum postponendus.

Dionysius Halycarnasaeus studiosissimus antiquitatis, utilis, & veracissimus Historicus, nobilis item Rhetor, & subtilis Criticus. Vixit sub Augusto; Librosque xx. scripsit, sed xi. soli supersunt.

Dionysius Alexandrinus sanctitate & doctrina eximius, cuius saepe cum laude Veteres Patres mentionem faciunt Hieronymus, Athanasius, itemque Eusebius, & alii.

Dionysius Longinus Cassius mordax Criticus, & Rhetor praestantissimus, atque egregius Philosophus, Magister Porphyrii, quem Ennapius in vita Porphyrii, & ipse Porphyrius in vita Plotini valde commendant.

Dionysius Petavius Iuculentus, & doctissimus Scriptor, humana & divina literatura insignis.

Dionysii Thracis Terei Alexandrini discipuli Aristarchi docti, & antiqui Grammatici diacreses. Hunc laudant Clemens Alex. lib. 5. Strom. Plutarchus in vita Homeri, Suidas, Sextus Empyricus lib. 1. adv. Mathem. c. 3. & alii. Pleraque ejus opera extant M. S. in Bibliotheca Vaticana.

Dio-

Diophantus Alexandrinus insignis Arithmeticus, & præcipuus Algebrae Scriptor, ejusque inventor. Vixit sub Antonino, eique rectius Algebrae inventio tribuitur, quam Gebro Arabi, ut quidam putant.

Dioscorides Anazarbenfis, Medicus celeberrimus, quem secuti sunt, & transcripserunt ferè omnes, qui de simplicibus medicamentis tractant.

Dorothei Archimandritæ doctrinæ, sive sermones Monasticæ disciplinæ praxim edocentes.

Dorotheus Tyrius creditus auctor Synopsi de vita, & morte Prophetarum, quo in libro multa sunt tanto viro indigna. Sunt qui putant esse cujusdam Dorothei Abbaris Romani.

Dracontius Poeta Christianus non ignobilis de opere sex dierum.

Drogo Monachus, & Episcopus Ostiensis, pius, dulcis, & facundus.

Dungalus Monachus adversus Claudium Taurinen. Episcopum Iconoclastam.

E.

Erardi Betuniensis liber Antihæreseos, quo Valdensium sectam egregiè, & diffusè confutat.

Echberti Monachi in Sconaugia sermones adversus Catharos: iremque deprecatio ad Beatam Virginem inter opera D. Bernardi.

Eclesiæ Lugdunensis liber de tribus Epistolis, quo quemdam Monachum subtilissimè defendit, Gotteschalcum scilicet hæreticum, cujus historiam Lud. Gellorius scripsit, ubi multa de hoc libro, ejusque Auctore.

Edmundus ex monacho Cisterciën. Archiepiscopus Cantuarien. vir magnæ sanctitatis, sed simplicissimi eloquii.

Eginhardus Caroli Magni Imper. gener, deinde Monachus, & vitæ ejus Scriptor elegans, & fidelis.

Elisabeth de Sconaugia libri tres Revelationum, in quibus quædam sunt æquiori trutina examinanda.

Elias Cretensis Nazianzeni Scholiastes.

Eliæ Monachi Græci Florilegium spirituale.

Eligii Noviomensis Episcopi utiles ad populum, & ad clericum Homiliæ.

Emmanuel Bryennius Musicus Græcus peritissimus, in quo multa sunt, quæ item reperiuntur in Musica Euclidis, & Aristidis Quintiliani. Sed cum hujus ætatem ignorem, nescio quis plagium fecerit.

Emmanuel Malaxus Pelloponnesius auctor Turco-Græciæ, quam Martinus Crusius Græcè & Latine edidit.

Ennius primus inter Latinos Epicus Poëta, ingenio maximus, arte rudis, ut ait Ovidius.

Epiphanius Episcopus universæ antiquitatis Ecclesiasticæ promptuarium, sed qui in sermone Atticæ elegantia nitorem neglexit.

Epiphanius Constantinopolitani Epistola ad Hormisdam.

Ephraem Syri Diaconi opera spiritualem doctrinam, & cœlestem pietatem redolentia.

Epictetus Stoicus veræ Philosophiæ incomparabilis Magister, quem S. Franciscus de Sales Episcopus Gebennen. lib. 2. de Amore Dei cap. 18. probabile existimat ad fidem conversum in fine. Expurgandus autem est ab erroribus Stoicisimi.

Eradus Presbyter, cujus sunt quidam sermones inter opera D. Augustini.

Ericius Puteanus vir admodum doctus, & eruditus.

Ermengardus contra Valdensium Sectam.

Esaïas Abbas Monasticarum virtutum optimus præceptor.

Etherius Episcopus Uxamensis adversus Elipandam Episcopum Toletanum.

Evagrius Ponticus, qui opuscula quædam Ascetica, & vitas quorundam Patrum scripsit: sed hic Pelagianæ hæresis semina jecit.

Evagrius Scholasticus Ecclesiasticæ Historiæ Scriptor, res potius profanas, quam sacras pertractans.

Euclides antiquus celeberrimus, & incomparabilis Mathematicus, quem Platoni cœvum plerique faciunt, sed integro ferè sæculo posteriore ostendit Vossius de scientiis Mathematicis cap. 15.

Eucherius Lugdunensis Episcopus, quem Senecam Christianum vocant, scripsit multa: sed Commentaria in Genesim, & in libros Regum ei falso tributa videntur, quia in his Gregorium Magnum citat, qui centum, & amplius annis post eum vixit.

Eudoxi optimi Astrologi Phænomena. Platoni æqualis fuit, ejusque vitam scripsit Laertius.

Eugippus Abbas Scriptor vitæ S. Severini Noricorum Apostoli.

Eulogii Cordubensis martyrio, & scriptis eximii Memoriale Sanctorum.

Eumenii Rhetoris elegantissima oratio pro Scholis instaurandis.

Eunapii Sardiani opus elegans, & venustum de vitis Philosophorum, & Sophistarum, in quo passim ostendit, quam fuerit Christianis insensus.

Euripides Summus Tragicorum, quem Scenicum Philosophum vocant Sextus Empyricus, & Clemens Alexandrinus.

Eusebio Emiseno falso tributa Homiliæ, quarum pleræque sunt Eucherii Lugdunensis, aliæ etiam Faustii Regiensis, aliæ Casarii Arelatenfis. Porro Eusebium patria Phœnicem, Emesæ urbis ad Libanum Episcopum, Arianum fuisse testatur Theodoretus Dialogo 3. adv. Hæreticos, qui impatienter inscribitur.

Eusebius Pamphili Episcopus Casariensis omnium antiquorum Philosophorum doctrinis excultus, atque

que insignis Historicus, & laude dignus; si Ariana hæresi non fuisset infectus.

Eusthæti Martyris Episcopi Antiocheni egregia Commentaria in Exameron.

Eusthæti Archiepiscopi Thessalonicensis Homeri Interpres doctissimus, acutissimus, religiosissimus.

Eutropius Historicus nec diligens, nec elegans, quem purarunt nonnulli fuisse Christianum, & discipulum S. Augustini; sed repugnant tempora, nam hic sub Juliano Apostata in Perside militavit, ut observat Vossius lib. 2. de *Hist. Latinis*.

Euthymius Zigabonus, cujus sunt elegantes, eruditi, & pressi Commentarii in scripturam. Scripsit etiam Panopliam adversus Hæreses jussu Alexii Comneni Imperatoris. Sed ex ejus tractatu contra Latinos, cujus meminit Leo Allatius lib. 2. de consensu Ecclesiæ Occid. & Orient. cap. 10. n. 5. constat eum schismaticum fuisse.

Eutichianus de peccatis in Theophili, qui Deum, & B. Virginem scripto negaverat, apud *Sirium die 4. Februarii*.

Exordium Ordinis Cisterciensis, incerti Auctoris.

F.

FAcundus Episcopus Hermaniensis in Africa, vir sui nominis, cujus libri pro defensione trium Capitulorum Concilii Calcedonensis, licet malæ favcant causæ, plura tamen bona continent et lectu digna.

Fabii Paulini Urinensis libri vii. de septenario recondita Philosophia, & omni eruditione referti.

Faustus Episcopus Regiensis in Gallia, quem Regiensis Ecclesia ut Sanctum colit *die 16. Januarii*, sed ejus doctrina damnata est, nam & Semipelagianorum antesignanus fuit, & nihil præter Deum esse incorporeum asseruit *Epist. 6. Cap. 17.* satis prolixa, & infusa disputatione. Confutat hunc errorem in libris de statu animæ Mamertus Claudianus.

Felix Ennodius Ticinensis sententiis abundans, eloquio intractatus.

Festus Pompejus Grammaticus eruditissimus, quo utiliore lingua Latina non habet.

Ferrandus Diaconus Carthaginensis, vir excellentis doctrinæ, quem auctiorem edidit, & noris illustravit Franciscus Chiffletius de Soc. Jesu.

Flavius Vopiscus diligens, sed tenuis Historicus.

Flori cognomento Magistri Ord. S. Benedicti expositione Missæ. An hic Florus sit ille Lugdunensis Ecclesiæ Diaconus, cujus celebris memoria est apud Sirmundum in notis ad Avitum pag. 60. apud Petavium to. 1. Theol. lib. 9. cap. ult. & apud Celsium sæpè in Hist. Gothescalci, viderint Critici accuratiores.

Franchinus Gafforius Laudensis Musicus excellens, & eruditus.

Franco Abbas Affligeniensis, cujus est luculentum opus de Gratia Dei.

Francisci Alvarez Æthiopica legatio multa continens curiosa.

Franciscus Georgius Venetus ingeniosus auctor, sed Cabalisticis nimium addictus.

Francisci Luilini Utinensis critici exquisiti Paregon libri tres.

Francisci Perucii Pompe funebres Italicè descriptæ.

Franciscus Petrarcha, Poëta, Orator, & Philosophus multi nominis, qui, ut ait Jovius, sepultas literas è Gothicis tumulis exciravit.

Franciscus Ribera in sacris literis explanandis disertissimus.

Franciscus Sachinus Societatis Jesu, post Nicolaum Orlandinum Historiographus accuratissimus.

Franciscus Suarez primæ notæ Theologus.

Franciscus Salesius Episcopus Gebennensis. cœlesti Sapientia, & Apostolico spiritu plenus.

Franciscus Turianus rerum Ecclesiasticarum peritissimus.

Freculfus Monachus, deinde Episcopus Lexoviensis, celebris Historicus.

Frontinus prænominatus Sext. Julius, cujus est præclarum opus stratagematicon.

Fulbertus Carnotensis, scientia, sanctitate & zelo Ecclesiasticæ disciplinæ insignis.

Fulgentius Ruspensis Episcopus stylo clarus, doctrina profundus.

Fulgentii Planciadis Grammatici Mythologiarum libri tres, utiles quidem, sed dictionis admodum tumidæ, & verbis abstrusis, atque poëticis abundantes. Hoc opus editum olim fuit sub nomine Fulgentii Episcopi Carthaginensis. Bollandus *die 14. Januarii* censet esse S. Fulgentii Episcopi Astigitani in Hispania, Fratris SS. Leandri, & Isidori, qui primò fuit Episcopus Carthagenæ, unde fortassis factum est, ut Fulgentio Carthaginen. tribueretur. Sed hæc est conjectura Bivarii in Comment. ad Chronicon supposititium M. Maximi, nam Auctor Mythologiarum est procul dubio Fulgentius Planciades Grammaticus Africanus.

G.

GAbrias Scriptor fabularum, quæ in antiquis Codicibus nomen præferunt Ignatii Diaconi. Hunc non Gabriam, sed Babriam vocat Suidas.

Gabriel Albaspinæus Episcopus Aurelianensis rerum Ecclesiasticarum scientia omni ex parte ornatus.

Gabrielis Biel literalis, & mystica Canonis

Ecclesie

Mistæ

Miffæ explicatio, quam tamen ipse in fine operis ingenuè fateitur se collegiffe ex Magiftri Eggingi de Brunfvick leçtura, paucis additis & immutatis.

Gabrielis Palæoti Cardinalis laudatiffimus liber de facris, & profanis Imaginibus.

Galenus Pergamenus Medicus, & Philofophus magni nominis, in cujus fcriptis intempettivas digreffiones, & longas periodos damnat Photius. Erravit etiam in natura animæ rationalis explicanda. Nemo tamen plura fcriptis ac majori doctrina; quare Antiqui eum æquare Aristoteli, & ipsi etiam Platoni non dubitarunt, ut indicant Alex. Aphrodisien. in lib. 8. Topic. non procul à principio, & Eusebius circa finem lib. 5. Ecclef. Hiftoriæ. Vixit sub Antonino Philofpho, & Commodo Filio.

Gafpar Barthius Criticus, & Philologus multa eruditionis.

Gaudentius Epifcopus Brixienfis, pietate & fapientia illuftris.

Gemini Rhodii, qui vivebat Ciceronis ætate, elementa Aftronomica.

Gilbertus Genebrardus Archiepifcopus Aquenfis facrarum literarum & linguarum peritua eminentiffimus. Fuit Monachus S. Benediçti, cumque Archiepifcopatum à Gregorio XIII. adeptus efferet eorum interceffione; qui à Rege defeciverant, eo poftea rerum potito, habita dignitate frui non potuit.

Gennadius Maffilienfis, cujus est opus de Ecclefiafticis dogmatibus tributum Auguftino.

Gennadius Scholarius Patriarcha Conftantinopolit. lingua nitidus, & ingenio acer, qui fcripfit adverfus Græcos pro Synodo Florentina. Alius fuit eodem tempore Gennadius Scholarius Monachus ejufdem Synodi perpetuus hoftis.

Georgius Buchananus Scotus nobilis Poëta, fed infamis Apoftata, & hæreticus impiiffimus.

Georgius Cedrenus Monachus Græcus, in cujus Hiftoria fi quid boni reperitur, ab aliis compilatum est.

Georgius Codinus Curopalates Scriptor exactiffimus de officiis Ecclefie, & aulæ Conftantinopolitanae.

Georgii Nicomediensis Metropolitæ orationes, in quibus fumma pietas, & eloquentia nitet.

Georgius Pifides Diaconus, & Cartophylax Ecclefie Conftantinopolitanae, haud ignobilis Poëta.

Gerardus Bolga Monachus Benediçtinus, cujus devotiffima & ferventiffima opuscula edidit vir doctiffimus ejufdem Ordinis Profeflor Gabriel Bucelinus.

Germani Patriarchæ Conftantinopolitani Theoria rerum Ecclefiafticarum, & fermones elegantiffimi. Cum verò plures ejus nominis ejufdem Sedis Epifcopi fuerint, incertum est an uni, & cui tribuenda fint hæc fcripta.

Gertrudæ fanctiffimæ Abbatiſſæ vita, five Inſinuationes Divinæ pietatis.

Gilbertus Abbas Suuinshetensis in Anglia Ordinis Ciftercien. poft D. Bernardum, eodem fere fpiritu Canticorum explanator.

Girardi Ruffi Commentaria in Arithmeticam Boëthii Pythagoricis, & Platonice fubtilitaribus illuftria, fed cautè legenda: Auctor enim, cum effer Epifcopus Oleronenfis in Bearnia, hærefim in ea Provincia propagavit.

Gofridus Abbas Vindocinenfis, & Cardinalis, vir florentiffimæ pietatis, & doctrine: Ex cujus Epiftolis ea expungenda, quæ est ad Robertum de Arbriffelo in fancti viri dedecus conficta à Roſcelino damnato in Concilio Sueffonenſi anno 1140.

Gorgia Leontini Rhetoris omnifei, fed numerorum nimium ſtudioſi, oratio de Laudibus Helenæ.

Gregorius Nazianzenus dictus Theologus, humana, & divina ſapientia theſaurus.

Gregorius Neocæſarienfis dictus Thaumaturgus, ſcriptis & miraculis admirandus.

Gregorius Nyſſenus vir eloquentiffimus, & omni doctrina referens, frater Baſilii Magni.

Gregorius Magnus Papa morum inſtructor præcipuus, & omnium virtutum Magiſter.

Gregorius Turonenſis fidelis Hiftoricus fed ſimplicioris eloquii.

Gregentii Archiepifcopi Tephrenſis in Regno Homeritarum, qui olim Sabæi, diſputatio doctiffima adverſus Hebræos.

Guerricus Abbas Igniacenſis Ordinis Ciftercien. ſuavis, pius, & abundans cœleſti doctrina.

Guido Aretinus Monachus Ecclefiaſtica muficæ decus, & facilioris methodi canendi inventor.

Guigo majoris Carthuſiæ Prior, vir probatiffimæ vitæ, & ſcientiæ, cujus eſt tractatus Auguſtino, & Bernardo tributus ſub titulo Scalæ Paradifi, ſive de modo orandi.

Guilbertus Tornacenſis, doctus & pius Theologus Ordin. Minorum.

Gulielmus Abbas S. Theodorici Auctor Tractatum ad fratres de Monte Dei, & de amore Dei inter opera D. Bernardi.

Gulielmus Baldeſanus Theologus Taurinen. ſcripfit Hiftoriam Ecclefie Occidentalis, quæ extat M. S. in Bibliotheca Sereniſſimi Sabaudia Ducis.

Gulielmus Budeus Græca, & Latina eruditione, legumque ſcientia inſtructiffimus, qui tamen lectori fæpè moleſtus eſt variis & perpetuis digreffionibus.

Gulielmi Canteci viri multarum literarum, ac ſummi judicii novæ Lectiones.

Gulielmus Durandus dictus Speculator, præter ſpeculum juris ſcripfit Rationale divinatorum Officiorum

ciorum omnibus Ecclesiasticis necessarium.

Guilielmus Eisengrenius, qui adversus Hæreticos voce & scriptis strenuè decertavit.

Guilielmus Parisiensis Episcopus, patria Arvernus, in Scripturis divinis, & doctrina morali copiosè eruditus.

Guilielmus Postellus Auctor damnatus, nugator supersticiosissimus, qui capacissimum ingenium, variaque doctrina instructum nugis suis, ac somniis multum scedavit. Nicol. Orlandinus initio libri quinti *Histor. Soc. Jesu à Tyrocinio Societatis à S. Ignatio amandatum* scribit, quod spiritui erroris inflatum deprehendisset. Catholicus tamen Parisiis ætate decrepita obiisse dicitur.

H.

Hartmannus Monachus Poëta pius, & simplex. Haymo Monachus, & postea Episcopus Halberstaten. in explicandis scripturis facilis, & accuratus.

Hebediesus Metropoli Sobensis, cujus tractatum de Scriporibus Chaldaeis edidit Abraham Echellensis, & notis eruditissimis illustravit.

Henricus de Knyghron Canonicus Leycestrensis de eventibus Angliæ, inter x. Rer. Anglicarum Scriptores editos à Seldeno.

Henricus Cardinalis Ostien. Juris Pontificii consultissimus. Primus omnium summam scripsisse creditur multa eruditione Canonica plenam.

Henrici Glareani Helvetii Musici eruditissimi Decachordon.

Henricus Harpius mysticæ Theologiæ Magister doctus, methodicus, singularis.

Henricus Spondanus Episcopus Appamiarum Baronii Epitomastes, & continuator, qui etiam librum de sacris Cœmeteriis edidit omnigena eruditione refertum.

Henricus Auctor mysticæ Theologiæ, quæ incipit *Via Sion lugens*, & D. Bonaventuræ tribuitur. A quibusdam de Palma, ab aliis de Balma cognominatur. Fuit Confessarius B. Coletæ, & vir magnæ perfectionis, teste Wadingo *Annalium* to. 4. an. 1380. num. 25.

Heliiodori patria Phœnicis, Tricæ in Thessalia Episcopi Historia Æthiopica suavissima, castissima, & sine exemplo artificiosa. Hunc tanquam Principem sequuti sunt, qui fictas Historias ediderunt, sed ut ejus artificium non sunt assequuti, ita nec modestiam sequuti sunt, non sine morum, & honestatis irreparabili detrimento.

Heracidis (non Pontici, qui fuit discipulus Aristotelis, sed alterius Recentioris, citantur enim in hoc libro posterioris ævi Auctores) doctissimæ Allegoriæ in Homerum.

Hermannus Contractus ex illustri Veringensium Comitum sanguine, pietate, & scientia illustrissimus; sed Chronicon ejus penè ad verbum ex Beda exscriptum est.

Hermetis Pastor, liber ab antiquis Patribus laudatus, & à S. Irenæo nomine scripturæ citatus, quamvis nunquam in Canone fuerit. Qui verò nunc extat, corruptus ab Hæreticis censetur, & tanquam Apocryphus rejicitur.

Herodianus Historicus elegans, perspicuus, copiosus, veritati ubique studens, nisi in Alexandro, & Maximino, ut Angelus Politianus, & veteres etiam Scriptores observarunt.

Herodotus Pater Historiæ, dulcis, candidus, fusus, sed quandoque fabulosus. Athenæus vocat eum maximè admirandum, & mellissimum. Hic est antiquissimus Historicorum, quos habemus, nam quæ circumferuntur Historiæ de bello Trojano, sub nomine Daretis Phrygii, & Dyctis Cretensis, fictitiæ sunt, & antiquis illis falsò attributæ.

Heribertus Rosevidus, cujus multa eruditio, & vividum ingenium tum in aliis libris elucet, tum præcipuè in vitis Patrum, quas collegit, & illustravit.

Hervæus Dolensis in Biturigibus Monachus, qui vixit circa annum 1130. Auctor Commentariorum in Paulum, quæ S. Anselmo Cantuarien. tribuuntur. Hujus vita describitur Tomo 2. Spicilegii veterum Scriporum, quos in lucem profert V. Cl. Lucas Dacherius Benedictinus, Epist. 58. Bellarminus & alii hæc Commentaria falsò adscribunt Hervæo Natali Magistro Generali Ordinis Prædicatorum, sed errorem detexit vero Auctore invento Philippus Labbe vir eruditissimus, & de libris ac literis optimè meritis.

Hesiodus Poeta perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis. Quidam Homero juniorem, alii antiquiorem faciunt, sed plurius opinio est æqualem fuisse.

Hesychii Presbyteri Centuriæ de temperantia & virtute, stylo non admodum clari.

Hesychii (alteriusve an ejusdem nescio) Presbyteri Hierosolymitani, quem Isychium vocant Commentaria in Leviticum. Hic ejus Ecclesiæ Presbyter, non autem Patriarcha fuit, ut constat ex Photio, & ex Rabano *Proemio in Leviticum*, quibus consentiunt antiquæ inscriptiones in Codicibus M. SS. Addit in hanc rem alias conjecturas, Joan. Bollandus in *cap. 6. vitæ Euthymii Abbatis die 20. Januarii*.

Hieremiæ Drexellii varia opuscula spiritualia lectu dignissima.

Hierocli Philosophi in aurea Pythagoræ carmina valde utiles ad benè vivendum Commentarii.

Hieronymus Stridonensis vir omnium virtutum, divina, & humana eruditione orbi notissimus.

Hieronymus Cardanus vir doctus, & magni ingenii, sed impius, ut constat ex ejus libris, præsertim ex eo, quem scripsit de utilitate capienda ex adversis, in quo sceleratos suos mores graphicè expressit.

Hieronymus Emsler Suevus vir doctus, & Fidei Catholicæ tenacissimus, qui adversus Lutherum strenuè decertavit. Sed in vita S. Bennonis, quam scripsit, vellem eum abstinuisse ab ethnica locutione, nam B. Virginem magnam Deam, sanctos Deos, Clericorum collegium psallentium Sectam vocat, & alias hujusmodi phrasas habet viro Catholico profus indignas.

Hieronymi Magii solertissimi Critici Miscellanea. Fuit hic capta Cypro in Asiam abductus, & quod mirum est, servus hominis Turcæ libros composuit.

Hieronymi Mercurialis variae lectiones, atque eruditum opus de re gymnastica.

Hieronymus Platus, cujus libri de bono status Religiosi singularem ejus doctrinam, & styli elegantiam valdè commendant.

Hieronymus Oforius vir eloquio suavis, ingenio, doctrina, & pietate præstantissimus.

Hieronymi Rubei Scriptoris diligentissimi Historiæ Ravennates.

Hilarius Pictaviensis Episcopus doctrina, & stylo gravissimus, sed difficilis, & obscurus.

Hilarius Diaconus, cujus sunt Commentaria in Paulum, quæ Ambrosio tribuuntur. Hujus meminit Augustinus lib. 4. contra duas Epistolas Pelagianorum cap. 4. citatque locum ex his Comment. in cap. 5. ad Romanos. Hieronymus autem in Dialogo adversus Luciferianos vocat eum Orbis Deucalionem ob inductum anabaptismum.

Hildegardis celeberrimæ Sanctimonialis opera varia, divino spiritu exarata.

Hildebertus Cenomanen. Episcopus postea Archiep. Turonen. cujus Epistolæ dulcissimæ, & venustissimæ sunt.

Hildefonsus Archiepiscopus Toletanus B. Virginis laudator devotissimus, ac ejus intemeratæ Virginitatis defensor eximius.

Hildinus Abbas S. Dionysii Parisiens. qui Historiam Areopagiticam, seu vitam S. Dionysii scripsit petente Ludovico Imp.

Hincmarus Remensis Episcopus doctus, sed dubiæ famæ, dubio vitiorum, ac virtutum temperamento.

Hipparchi Bithyni veteris Astronomi, quem Plinius lib. 2. c. 26. nunquam satis laudatum dicit, expositio in Arati Phænomena.

Hippocrates Cous Summus Philosophus, &

totius Medicinæ parens. Natus est anno r. Olymp. 80.

Horatius Venusinus Lyricorum Phoenix, satyricus mordacissimus.

Honorii Augustodunensis Gemma animæ, sive explicatio divinatorum officiorum.

Homerus Fons ingeniorum, Princeps Poëtarum.

Horus Apollo Niliacus antiquus Scriptor Hieroglyphicorum.

Hugo à S. Victore, humanis & divinis literis apprime excultus, doctrinæ D. Augustini æmulator, vocatus ob id lingua Augustini.

Hugo Eterianus Græcè, & Latinè doctus, sed pro sæculi vitio non multum elegans.

Hugo Folietensis Monachus, Auctor librorum de Claustro animæ inter opera Hugonis Victorini.

Hugo Menardus Monachus, sacra & Monastica eruditione, omnique literarum gloria illustris.

Humbertus Cardinalis Sylvæ Candidæ Episcopus, Latinorum rituum adversus Græcos propugnator, nimis tamen, & minutior quam par esset.

Humberti Magistri Ord. Prædicatorum pium, & utile opusculum de Religiosorum eruditione.

Hyginus prænominatus C. Julius Augusti libertus nobilis Antiquarius, & fabulator.

Hyginus alter, sive Hygenus inter Auctores Grammaticos editus à Nic. Rigaltio, qui vixit Trajani ætate, ut ipsemet testatur in suo elegantissimo libello.

Hyppolitus Maraceus Lucensis, vir eruditus, & multæ pietatis erga B. Virginem.

Hyppolitus Portuensis Episcopus, & Martyr, Scriptor disertissimus & Apostolici spiritus.

I

Jacobi Alvarez pium, prolixum, & sacris documentis plenissimum opus de vita spirituali.

Jacobus Boulduc Capuccinus, vir judicio, inventione, & doctrina egregius, ut constat ex ejus libris de Ecclesia ante, & post legem, & de oggio Christiano.

Jacobus Bozius Ecclesiastica eruditione clarus, crucis Encomiastes.

Jacobi Fabri Stapuleasis, viri docti elementa musicalia: sed hic in fine defecit ad Calvinistas.

Jacobus Gretzerus malleus Hæreticorum, cujus libri de Cruce omni laude dignissimi sunt.

Jacobus Gualterus Chronographus diligens, & hæresum profligator.

Jacobi Gutherii de jure manium, sive de pristino funere libri tres valdè eruditi.

Jacobi Pamelii Liturgica, & notæ doctissimæ in Tertullianum, & Cyprianum.

Jacobi

Jacobi Philippi Foresti Bergomatis egregium opus, quod prænotavit supplementum Chronicorum, in quo tamen nihil aliis indictum dicit.

Jacobus de Valentia Episcopus Christopolitanus Psalmorum, & Cantorum Commentator.

Jacobus de Virriaco Episcopus Aconensis, & Cardinalis, celebris Historicus, & fervens divini verbi Declamator.

Ignatius Martyr dictus Theophorus, vir Apostolicus. Quæ ejus Epistolæ veræ sint, quæ suppositivæ, optimè Bolland. in Prolegom. ad ejus vitam.

Jamblicus nobilis Platonius, qui de mysticis Aegyptiorum, & de vita Pythagoræ libros scripsit, & prorepticæ ad Philosophiam orationes: sed in vita Pythagoræ multa surripuit ex ea, quam scripserat Porphyrius ejus Præceptor. De vita Pythagoræ libros vij. composuit, quorum quatuor duntaxat ad nos pervenerunt: duo priores editi sunt, duo posteriores habentur M. S. in Bibliotheca Vaticana.

Janus Durantius Casellius Criticus insignis.

Idiota pius Scriptor, cujus nomen nuper repositum est Raimundus Jordanus.

Innocentius Papa iii. stylo tenuis, doctrina sublimis.

Joachimus Abbas Ordin. Cisterciens. vir Prophetici spiritus, & scientiæ non vulgaris.

Joannes Andreas Bononiensis I. C. doctissimus.

Joannes Antonius Flaminius de vita sancti Petri Damiani.

Joannes Antonius Valtrinus, cujus est eruditum opus de re militari.

Joannes de Anania, vulgo Archidiaconus, juris Pontificii celebris Interpres.

Joannes Azorius morali litteratura instructissimus.

Joannes Baptista Donius Florentinus, qui de Musica, modisque musicis antiquis, & novis doctissimè scripsit, doctus scripturus, si Græca eruditione præditus fuisset.

Joannis Baptistæ Novati pium, & spiritum opus de Eminentia Deiparæ.

Joannes Bollandus, cujus labor in colligendis actis Sanctorum Ecclesiæ Dei multum utilis est. Utinam vitam habeat tam prolixo operi parem.

Joannis Bonifacii Historia Virginalis de vita, & miraculis B. Virginis.

Joannis Beletii accurata explicatio divinatorum officiorum.

Joannis Brodæi Critici multæ eruditionis Miscellanæ.

Joannes Busæus Petri Blesensis Scholiastes.

Joannes Cassianus Monasticæ perfectionis perfectissimus Magister.

Joannes Cantacuzenus Eximperator Constanti-

nopolitanus eximius Historicus, sed res suas nimium extollens.

Joannes Climacus, sive Scalasticus (non Scholasticus, ut quidam scribant) sic dictus à Scala graduum perfectionis, quam luculenter descripsit gradibus triginta. Afferit tamen Mathæus Raderus in notis libri ad Pastorem Scholasticum dici debere ex Codicibus Græcis, cui consentit Philippus Labbe.

Joannes Chrysostomus vir notæ sanctitatis, & divinæ eloquentiæ theatrum.

Joannes Cochierus Leodiensis prudens, & eruditus Politicus.

Joannes Curopalates Historicus Græcus, græco schismate infectus.

Joannes Damascenus in confessione Fidei clarus, in docendo ac disserendo subtilis. De Historiis autem, quas scriptis suis inserit, quædam notarunt Baronius, & Bellarminus, aliique Theologi.

Joannes Diaconus Scriptor vitæ S. Gregorii Magni.

Joanni Episcopo Hierosolymorum adscriptus liber de Institutione Monachorum ab aliquo Carmelita confectus, ut censet Baronius anno 444.

Joannes Ecchius Suevus Catholicorum dogmatum adversus Lutherum strenuus defensor.

Joannes Eusebius Nierembergicus, vir pius & doctus, multitudine librorum quos scripsit omnibus notus.

Joannes Filescus Theologus Parisiensis doctus, & eruditus.

Joannes Geometra Græcus elegans hymnographus.

Joannes Gerardus Vossius omni doctrinarum genere, atque omni eruditione mirabiliter excultus. Utinam Orthodoxa fide imbutus fuisset.

Joannes Gerson Scholasticæ, moralis, & mysticæ Theologiæ professor eximius.

Joannes Goropius Becanus de Symbolica Theologia optimè meritis. De eo Scaliger ita censet, quod in suis libris nihil aliud ostenderit, quam sibi otium superfuisset, quo abuteretur ad levia in genia oblectanda.

Joannes Justus Lanspergius veræ pietatis instructor exactissimus.

Joannes Keplerus, de quo jure dici potest, neminem in Mathematicis ævo suo subtiliorem fuisse: at dum Physica attingit, nemo profecto ineptior. Lib. 4. Harmonic. cap. 7. ait terram magnum animal esse; & lib. de motibus Martis dicit Solem esse magnum magnetem. Pertinax etiam fuit in asserendo motu terræ, atque his paradoxis magnam suæ doctrinæ labem insperit.

Joannis Kuchmanni Lubecensis opus eruditum de solemnitatibus Romanorum funerum.

Eccccc 3

Joannis

Joannis Lorini uberrima in scripturam Commentaria.

Joannes Mauburnus exercitorum spiritualium Scriptor nulli secundus.

Joannes Michaël Constantiensis in spiritualibus exercitiis pius, sed proluxus.

Joannes Monachus de vita S. Petri Damiani.

Joannis Moschi Monachi cognomento Eyrati Pratum spirituale de vitis SS. Patrum stylo rudiori, & humiliori, ut ait Photius. Tribuitur hoc opus à quibusdam Sophronio Episcopo Hierosolymitano, cui dicatum est.

Joannes Nyder, cujus præter Formicarium est Alphabetum divini Amoris inter opera Gersonis.

Joannes Picus Mirandulanus vir ingenii portentosus, & ad omne genus literaturæ idoneus.

Joannes Pineda profundus, & eruditus Divinæ Scripturæ Interpres.

Joannes Presbyter Nicomedien. de Martyrio S. Basilei Episcopi Amaseæ.

Joannes Abbas Raythu eruditione divina copiosè instructus, Climaci Scholiastes.

Joannis Réuclini, seu Capnionis, damnatæ lectionis libri de Arte Cabalistica, & de verbo mirifico.

Joannes Rosinus in Romanis antiquitatibus veterum Scriptorum sedulus excerptor.

Joannes Rusbrochius Theologus mysticus, obsecurus, Magni Arcopagitæ æmulator.

Joannes Savaro, cujus notæ ad Sidonium, velut Cornucopiæ variarum rerum sunt.

Joannis Sapientis Cyparißioræ expositio elementaria eorum, quæ de Deo dicuntur, quo libro abditæ continentur mysteria mysticæ, & symbolicæ Theologiæ.

Joannes Sarisberienfis Episcopus Carnotensis tempore Alexandri III. super ævi illius morem doctissimus, vir gravis etiam cum de nugis scribit.

Joannes de Sacro Bosco Anglus, cujus libellus de Sphæra primum tenet locum inter ejus generis Scriptores.

Joannis Schenckii observationum medicarum libri varii, & curiosi.

Joannes Stephanus Durantus de Ritibus Ecclesiæ Ecclesiæ.

Joannes Stobæus, cujus est præclarissimum, & valdè utile opus Sententiarum ab antiquissimis Scriptoribus excerptum.

Joannes Stoflerinus celebris Mathematicus de usu Astrolabii.

Joannes Taulerus Ord. Prædicatorum Theologus mysticus profundus, & cœlesti sapientia singulariter imbutus.

Joannes Trithemius doctus, & pius Auctor, sed in Historiâ non satis accuratus.

Joannes à Turre Cremata Cardinal. Ord. Prædicatorum Theologus, & J. C. eximius.

Joannes Tzetzes Poëta Polyhistoricus, in Chiliadibus quas scripsit sæpè stolidus, & inutilis.

Joannes Xiphilinus Monachus, & postea Patriarcha Constantinopolit. Dionis Cassii abbreviator.

Jodoci Clichtovæi sacrarum literarum scientissimi Elucidatorium Ecclesiasticum.

Jodoci Cocci infinitæ Lectionis opus, quod Theaurus Catholicus inscribitur, in quo tamen nullum statuit discrimen inter veros & supposititios Auctores.

Jonas Abbas Luxoviensis, qui multas Sanctorum vitas luculento sermone descripsit. Errat Trithemius, & alii post ipsum putantes hunc Hibernum fuisse, nam ipse se Italum asserit in Attala, & Monasterii Bobiensis alumnum: discipulus autem Columbani dictus est, quia ejus Regulam professus est.

Jonas Episcopus Aurelian. adversus Claudium Taurinensem.

Jordanus, sive Jornandes ex notario Gothorum Episcopus Ravennas, cujus liber de rebus Getarum Epitome est Geticorum Cassiodori. Stylo utitur rudi & agresti, nisi ubi ex Floro quædam transcribit.

Joseph Flavius Hebræus stylo dilucidus, amabilis, jucundus, sed in antiquitatibus parum fidelis.

Joseph Vicecomes Mediolanensis, qui de antiquis Ecclesiæ Ritibus plures libros doctè, & luculenter conscripsit. At alicubi eum errasse ostendit Leo Allaius libro de Narthece veteris Ecclesiæ.

Joseph Zerlinus recentiorum Musicorum Princeps, qui edidit Italico sermone plures libros Institutionum, & Demonstrationum harmonicarum.

Irenæus Episcopus, & Martyr, omnium doctrinarum, ut inquit Tertullianus, curiosissimus explorator.

Isidorus Hispalensis omni genere literarum excellentissimus Junior à quibusdam vocatur, ut distinguatur ab Isidoro Cordubensi, qui vixit circa ann. 100. Cujus sunt Commentaria in libros Regum.

Isidorus de Iolanis Mediolanensis Ord. Prædicatorum præclarus suo tempore Philosophus, & Theologus.

Isidorus Pelusiota doctrinæ spiritualis non sine eloquentiæ laude Professor.

Isaaci Syri Presbyteri Antiocheni utilis, & pius liber de Contemptu mundi; sed phrasès habet difficiles, & modum loquendi obscurum.

Julius Cæsar Bulengerus vir multæ antiquitatis, & plurimæ lectionis.

Julius

Julius Cæsar Scaliger eruditorum maximus, sed nimium sibi tribuens.

Julius Capitolinus Historicus, quem multi hoc nomine indignum censent.

Julius Maternus Firmicus cultus, & gravis Auctor libri de mysteriis, & erroribus profanatum Religionum ad filios Magni Constantini. Hic nondum Christianus, Genethliacorum sequutus errorem, primus fuit qui astrorum judicia Latine fecit audiri, editis libris octo Astronomicorum.

Julius obsequens de prodigiis Auctor curiosus, elocutionis candidæ & defœcæ.

Julii Pollucis diligentissimi, & eruditissimi viri Onomasticon. Lectore indiget erudito, nam inruit doctis, & non docet imperitos.

Julianus Aurelius haud spernendus Auctor de cognominibus Deorum.

Juliani Archiepiscopi Tolerani, viri sancti, & sapientis Prognosticon de futuro sæculo. Hic obiit æra Hispanica 728. anno scilicet Christi 690. idè, male confunditur cum Juliano Pomerio, qui teste Ennodio Ticinensi vivebat anno 590.

Julianus Imperator Apostata loquacissimus, & impius Scriptor.

Ivo Carnotensis Episcopus Scripturarum, & Canonum scientia illustris.

Justinus Historicus Trogi Pompei brevior stylo nitidissimus, cujus Epitome ipsi Trogo exitio fuit.

Justinus Martyr doctissimus Philosophus, & vindex Christianæ Religionis.

Justus Abbas Ordinis Cisterciensis, cujus extat luculentus sermo de Ordinis præstantia.

Justi Episcopi Urgelitani explicatio Cantici Cantorum sermone brevis, sensu profunda.

Justus Lipsius magnæ doctrinæ vir, & elegantis eruditionis apex.

Juvenalis Satyricorum Princeps.

Juveni Presbyteri Hispani, & Poëtæ non ignobilis Evangelica Historia. Hic, ut ait D. Hieronymus, Evangelii majestatem sub metrileges mittere non pertimuit.

L

Lætantius Firmianus Tullianæ eloquentiæ fluvius; qui tamen plus studii posuit in destruendo Hellenismo, quam in Christiana Religione afluenda.

Latinus Pacatus Drepanus elegans Panegyristes.

Laurentius Justinianus Sanctissimus, eloquentissimus.

Laurentius Novariensis Episcopus vir disertissimus, quem quidam conjiciunt illum fuisse, qui mellifluus vocatur à Sigiberto *cap. 121.* quod Homi-

lias ore mellito declamarit, à quo revera titulo non dissentit stylus.

Laurentius Surius nitidus Scriptor, cujus laboriosum opus de vitis Sanctorum gravior foret, & utilius; si veterum Scriptorum primigeniam phrasim retinisset.

Laurentius à Villavicentio Hispanus Ord. S. Augustini, scripsit inter cætera libros tres multis nominibus utiles de rectè formando studio Theologico.

Lælii Bisciolæ Horarum subsecivarum opus insignè, res continens in omni Philologiæ genere excellentes.

Leander Albertus de vita B. Jordani Ord. Prædicatorum.

Leonardus Lessius Theologus subtilis ingenii, & liberi judicii.

Leontius Byzantinus adversus Eutyrianos, & Nestorianos. Dubium est, an idem sit, qui Salaminus dictus est, ejus videlicet Civitatis Episcopus.

Leo Castrensis, cujus sunt doctissima Commentaria in Isaiam, ex Scriptoribus Græcis, & Latinis contra Rabbiorum deliramenta.

Leonis Hebræi Philosophi Platonici Dialogismus de Amore.

Leonis Imperatoris de re tactica utilis liber.

Leo Magnus Papa, cujus eloquentia cor afficit, penetrat, urit.

Liber de Viris illustribus Ordinis Cisterciensis incerti Auctoris.

Libanius Sophista declamator mirè disertus, sed dum nimis diligens esse vult, in obscuritatem sæpe delabitur.

Lilii Gregorius Girardus multæ lectionis Philologus, & acris judicii Criticus.

Liturgiæ Apostolorum, & aliorum SS. Patrum.

Longi Sophistæ Scriptoris confusi, & Græca licentia lascivientis Pastoralia.

Lucanus Grandiloquus, & concitatus Poëta, styli inæqualis, quem Quintilianus initio libri x. oratoribus potius, quam Poëtis annumerandum censet. Alii passim Historicum non Poëtam vocant.

Lucas Holstenius Hamburgensis, vir clarissimus, singularis doctrinæ, & admirandæ eruditionis in omni genere literaturæ.

Lucas Dacherius Monachus Benedictinus in indagandis & edendis veterum Patrum scriptis diligentissimus; de Catholica Ecclesia, & de Rep. literaria optimè meritis.

Lucas Vuadingus Ordinis Minorum Historiographus excellentissimus, rerum gestarum, & Scriptorum gloria illustris.

Lucas Tudensis Episcopus adversus Albigenes.

Lucianus Presbyter, Scriptor Historiæ Inventionis

tionis S. Stephani, in qua multa peccati circa nomen Syriacorum interpretationem observarunt ejus linguæ periti.

Lucianus Samosatenus vir doctus, & puræ, ac ventusæ dictionis, sed Deorum, & hominum irrisor.

Lucifer Calaritanus, cujus lapsus notissimus est. Baronius censet eum impœnitentem obiisse, at Sardinie Historici, ut Sanctum laudant. Ejus libelli ex centonibus scripturarum compacti sunt.

Lucius Florus concisus, elegans, & floridus rerum Romanarum Epitomaltes. Damnant in eo multi, quod in temporum ratione negligens fuerit, sitque usus stylo declamatorio potius, quam Historico.

Lucretius Carus Poeta Physicus subtilis, argutus, enucleatus, sed impius.

Luctatius, sive Lactantius Placidius Grammaticus veterum transcriptor, Statii Papinii Commentator.

Ludolfus Saxo Carthusianus de vita Christi Scriptor pius, & utilis.

Ludovicus ab Alcazar, de cujus ingenio testimonium perhibent, docta in Apocalypsim Commentaria.

Ludovicus Blossus rerum spiritualium peritissimus, qui inter cetera opuscula Speculum Monachorum edidit sub ficto nomine Dacriani Abbatis.

Ludovici Carrionis Critici elaboratissimi antiquæ Lectiones, & observationes.

Ludovicus Cœlius Rhodiginus vir reconditæ eruditionis, & multæ antiquitatis, sed durioris eloquii.

Ludovici Cresfolii Mystagogus, opus varium de sacrorum hominum disciplina, ex SS. Patribus multa eruditione contextum.

Ludovicus de la Cerda celebris Criticus, Tertulliani, & Virgilio Commentator.

Ludovici de Prælia Ord. Minorum Trilogium animæ, de ejus potentiis, passionibus, & habitibus, in quo multa præclara & recondita.

Ludovicus Vives Valentinus, vir quidem doctus, sed nimium sæpe insolens, & elatus, quippè qui Augustinum docere præsumit.

Luitbrandi Ticinensis Diaconi, postea Episcopi Cremonen. Historiæ sui temporis. Liber autem de vitis Romanorum Pontificum sub ejus nomine editus, suppositivus est.

Lycophron Græcorum Poetarum obscurissimus, cujus extat sola Alexandra, sive Cassandra.

Lyfidi Pythagorico tributa Epistola de dogmatibus Magistri.

M.

Macarius Ægyptius signis, virtutibus, & scriptis clarissimus.

Macrobius Philosophus eximius, & Criticus acutissimus.

Mamertinus Panegyristes elegans, & insignis.

Manuel Paleologus Summi Princeps ingenii de regia educatione ad filium.

Maphæus Vegius Laudunensis Orator, & Poeta insignis.

Marcelli Francolini nunquam satis laudatum opus de tempore horarum Canoniarum.

Marchettus Patavinus Musicus, qui de cantu piano tractatum utilem scripsit.

Marcus Antonius Muretus Orator, & Criticus scientissimus, & Poeta non ignobilis.

Marcus Antonius Natta Astensis, non solum Juris prudentia, sed & scientiis politioribus excultus.

Marcus Antoninus Imp. cognomento Philosophus, cujus libri de se ipso, & ad se ipsum, olim de vita sua male inscripti, medullam continent totius moralis Philosophiæ ex placitis Stoicorum.

Marcus Eremita, dictus Asceta, cui sanctam Communionem Angelus ministrabat. Capita de temperantia sublimia, & difficilia sunt, & stylo diversa ab aliis ejus opusculis, quæ ab Hæreticis depravata sunt.

Marcus Gazensis Ecclesiæ Diaconus, vitam scripsit S. Porphyrii Episcopi sui, a quo Legatus ad Arcadium Imp. missus fuerat.

Marcus Manilius Poeta Astronomicus elegantissimus, sed rei Astronomiæ non admodum peritus. Joannes Rivius in vita S. Augustini hunc Christianum fuisse ait, illum videlicet cui Augustinus inscripsit librum de vita beata, quod notat Gaspar Gevartius ad Statii Sylvæ.

Marcus Tullius Cicero summus Philosophus, & Princeps Oratorum, typus perfectæ eloquentiæ.

Marcus Varro vir undecunque doctissimus, quem Cicero acutissimum, Augustinus acerrimum, peritissimum, & gravissimæ auctoritatis vocat.

Marianus Victorius Episcopus Ametinus D. Hieronymi studiosissimus Scholasticus.

Marius Bettinus Bononien. subtilis & ingeniosus Mathematicus.

Marius Victorinus Afer sensu profundus, dictione obscurus, durus in sententiis, & sæpe Platonizans.

Marinus Neapolites Philosophus Platonicæ sectæ, & Rhetor, ac Mathematicus eruditus.

Marinus Mercennius Ordinis Minorum de divinis humanisque literis, deque re Harmonica optimè meritis.

Martianus Capella stylo asper, doctrina varius, de nuptiis Mercurii, & Philologiæ.

Martialis Lemovicen. Episcopi viri sanctissimi, & Apostolici Epistolæ suppositivæ à vitis doctis existimata.

Mar.

Martialis, qui primus Epigrammata scribere docuit, acutissimus Poëta, sed obcenitas in eo castiganda est.

Martinus del Río, vir variæ doctrinæ, rerumque magicarum incomparabilis disquisitor.

Martinus Azpilcuera Navarrus, cujus opera omnium manibus versantur non sine ipsius laude, & legentium fructu.

Martinus Perez Episcopus Guadixensis celebris ob librum quem reliquit de divinis, Apostolicis, & Ecclesiasticis traditionibus.

Martinus Polonus Chronologus simplicissimus, & sæpè fabulator.

Marsilii Cagnati Medici Veronens. Critici exquisitissimi variæ observationes.

Marsilius Ficinus Platoniorum decus, qui ferè solus ex Platonis inoffenso pede percurri potest.

Matthæi Riccii Sinarum Historia elegans, & curiosa.

Maximilianus Sandæus, vir magno ingenii acumine pollens, ut patet ex ejus variâ, medica, mystica, & Symbolica Theologia, aliisque tractatibus.

Maximus Martyr sublimis, fervens, & limatissimus Scriptor.

Maximi Margunii Episcopi Cytherorum Schismatici Hymni sacri Anacreontici.

Maximus Medaurenسيس Philosophus Ethnicus, cujus est Ep. 43. Tom. 2. Augustini.

Maximus Planudes humanis & divinis literis inter Græcos, qui sæculo decimo quarto floruerunt, maxime instructus, vir sanè laudabilis, nisi Græcorum schismati pertinaciter adhæsisset.

Maximus Taurinensis Episcopus summa prædicitæ sanctitate, & eloquentia.

Maximus Tyrius Platoniorum mellitissimus, sapientia & dicendi venustate soli cedens Platoni.

Mechtildis Virginis vita, sive liber gratiæ spiritualis.

Menander Rhetor Græcus, cujus est de genere demonstrativo luculentum opusculum.

Metrophanes Smyrnæus vir doctus, sed schismaticus.

Methodius Episcopus, & Martyr, cujus sunt quidam sermones: nam Revelationes pseudepigraphæ sunt, & fabulosæ scænt narrationibus.

Mercurius Trismegistus Pythagora, & Platone antiquior, ut scribit Lactantius libro de Ira Dei, cujus quæ extant opera quidam conficta censent, alii putant ex veris ejus operibus excerpta esse. Certius tamen est ab aliquo Gnostico conficta fuisse, antiqua tamen, nam à Porphyrio & aliis antiquioribus citantur.

Michaël Glycas Historiæ Byzantiæ Scriptor, à quo plurima recondita eruuntur, quamvis Historiæ

leges non admodum exactè observavit.

Minutius Felix Causidicus Romanus Christianæ veritatis adversus gentes acerrimus, & perelegans affertor.

Modesti libellus de vocabulis rei militaris ex Vegetio transcriptus.

Mofchi Siculi Poëta Græci Idyllia suavissima.

Moses Bar-cepha Episcopus Syrus, vir doctus, & profundus, sed à vera Theologia quandoque dissentiens.

Musæi Poëma de Amore Herus, & Leandri stylo politissimo.

N

Natalis Comes, cujus mirificum ingenium, ac multiplicem eruditionem concelebrant Mythologiarum libri ab eo conscripti.

Nemesius Episcopus Emesæ urbis in Phœnicia, scripsit librum de natura hominis olim Gregorio Nysseno tributum: disserit autem de re proposita exactissimè sed nimium Platoni addictus fuit.

Nicetas Acominatus Choniates dignitatibus, ingenio, ac doctrina illustris, Historice veritatis ubique studiosus, sed Latinis infensus.

Nicetas Heraclia Metropolitæ Gregor. Nazianzeni Commentator.

Nicephorus Calistus Xanthopulus, Historicus Ecclesiasticus elegans, sed parum diligens, & Schismaticus.

Nicephorus Gregoras Historicus probatissimus, nisi quod ævi vitio alienus ostenditur ab Ecclesia Romana, & de se multa loquitur parum decore.

Nicephorus Patriarcha Constantinopolitanus, qui adversus Iconomachos strenuè decertavit.

Nicolaus Cabasilas Archiepiscopus Thessalonicens. vir doctus, sed Græco Schismate infectus. Gentianus Hervetus conatur eum excusare, sed Æthiopem lavat.

Nicolaus Caussinus Rhetor floridissimus, atque omnipolteriori literatura ornatus.

Nicolaus Copernicus Mathematicus multæ subtilitatis, sed novarum rerum nimium studiosus.

Nicolaus Cusanus Cardinalis, vir profundæ scientiæ, & subtilissima exercitatione limatæ.

Nicolaus Oresmius Lexoviensis Episcopus, cujus est non contemnendum opusculum de mutatione monetarum.

Nicomachus Gerasenus Philosophus Pythagoricus laudatus à Photio, cujus Euchiridion Harmonices edidit Joannes Meursius.

Nicolaus Serarius Ecclesiasticæ antiquitatis diligentissimus perveſtigator, hostis Hæreticorum.

Nicolai Londani Philosophi præstantissimi de Reversione animi in cælum Tractatus luculentus & Psalmis Gradualibus sumpto argumento.

F f f f f

Nicolaus

Nicolaus Godignus de rebus Abassinorum vir clarus & Soc. Jesu. Auctor verò, quem tacito nomine reprehendit, est Ludovicus de Urrera, cujus Historia Æthiopia multis fabulis plena est.

Nilus Monachus discipulus S. Joannis Chrysostomi de interemptione Sanctorum Patrum, qui erant in Sina. Scripsit & Asectica quaedam. Plures autem fuerunt hujus nominis Asecticorum Scriptores, sed quæ singulis opuscula assignari debeant, mihi certo non constat.

Nonius Marcellus Grammaticus, ob crebra, quæ apud ipsum exant veterum fragmenta, quæ alibi non reperiuntur, expetendus, alioquin nec eruditione, nec judicio laudabilis.

Nonni Panopolitæ Poëtæ Græci felicissimi, ac mirabilis genii Paraphrasis in Joannem, & Dionysiacæ.

Notkerus Balbulus Monachus S. Galli. Othonis Magni Nepos, cujus antiquum Martyrologium edidit Canisius.

O.

Odo Abbas Cluniacensis doctrina, & pietate celebris, qui Commentaria B. Gregorii in Job brevi coarctavit volumine, & alia quaedam scripsit lectu digna.

Oecumenius Auctor catenæ Græcæ veterum Patrum in plerisque libris novi Testamenti.

Ogerius Abbas Lucedii, quod est Cœnobium Ord. Cisterciens. in Dioc. Vercellen. Auctor 13. sermonum de Cœna Domini inter opera D. Bernardi, cui synchronus fuit, ut constat ex veteri Cod. M. S. Abbatie Stafardæ ejusdem Ordinis, qui nunc est Taurini in Bibliotheca Serenissimi Ducis Sabaudia. Extat in Menologio Cisterciensi die 10. Septembris, & in Monastico Martyrologio Hugonis Menardi. At hic eum Oglerum vocat: alii Oeclesium.

Oliverii Bonarrii viri docti de Horis Canonicis libri tres.

Olympiodori Monachi succineta, & accurata enarratio in Ecclesiasten, juxta triplicem sensum.

Onofandri Platonicæ Strategicus, sive de Imperatoris militari institutione.

Onuphrius Panvinus Veronensis vir ingentis ictionis, rei antiquariæ sacræ, & profanæ peritissimus.

Oppiani Cilicis Poëtæ absolutissimi Cynægetica, & Halæutica.

Ordo Romanus, quo veteres Romana Ecclesiæ ritus explicantur. Liber est valde antiquus, nam cum citant Amalarius & Albinus Flaccus, sed qui editus est posterioris ævi ceremoniis abundat, quod omnibus ritualibus libris contingit, cum a recentioribus transferuntur.

Oracula Sybillina octo libris comprehensa, quæ tamen supposititia à viris doctis existimantur, abest enim ab illis oraculorum majestas, & nimis clarè fidei nostræ mysteria describunt.

Origenes Adamantius à D. Hieronymo Chalcæterus dictus, id est habens ærea intestina, rarum sapientiæ Sydus, atque utinam non caducum. Dum enim fastidit literam, Historiam penè omnem in allegoriam vertit; & dum sublimiora sectatur, corruit in profundum.

Orientii Episcopii Illiberitani commonitorium morale versu Elegiaco elegantissimo; sed mutilum in fine.

Orphæus Poëta Epicus, mysticus, Physicus, & Hymnographus.

Osbertus Monachus Cantuarien. Scriptor vitæ SS. Elphegi, & Dunstani Archiepiscoporum.

Ottomari Luscinii Musici præclarissimi Murgia.

Otho Monachus Molisimensis auctor vitæ S. Roberti primi Abbatis Cisterciensis.

Ovidius Poetarum copiosissimus, & ingeniosissimus, Elegiacorum Latinorum Princeps, cui Seneca *controv. 5. lib. 9.* Battologiam objecit.

P.

Pachomii Abbatis Sanctissimi Monachorum Magistri Regula, quam Angelo dictante scripsisse dicitur.

Palladii Monachi Galatæ Historia Lausiaca, seu vitæ Patrum ad Lausum. Fuit autem Palladius Episcopus Helenopolcos Pelagii, & Origenis fautor.

Palaphati Ægyptii, seu verius Atheniensis, ut ex Suida colligitur, Mythologi perantiqui liber Historiarum incredibilium, sive de non credendis fabulosis narrationibus.

Pappus Alexandrinus celebris Mathematicus, cui Musica Euclidis à quibusdam eruditis adscribitur. Ejus sunt item Commentaria in libros Harmonicorum Ptolomæi Porphyrio adscripta, nam hic scripsit in quatuor tantum prima capita, ut constat ex antiquo Codice M. S. Bibliothecæ Vaticanæ.

Paschasius Diaconus Cardinalis, qui de Spiritu Sancto luculentissimos edidit libros Magni Gregorii testimonio celebres *l. 4. Dial. cap. 4.* Verum qui nunc extant editi sub ejus nomine in M. S. Bibliothecæ Vaticanæ nomen præferunt Faustii Regiensis, cui etiam eos tribuebat P. Sirmundus.

Paschasius Rabertus Abbas Corbeiensis, vir in divinis Scripturis valde eruditus, secularium literarum non ignarus.

Paulinus Episcopus Nolanus, sanctitate, & scientia eminens; sensu, & eloquio sublimis. Sed ævi vitio modularum syllabarum in versibus sæpe neglexit.

Paulus

Paulus Æmilius Historicus elegans, & disertus, ac teste Lipsio omnium Recentiorum præclarissimus.

Paulus Emisenus, cujus extant doctæ quædam lucubrationes in Actis Concilii Ephesini.

Paulus Orosius, quem Gelasius Papa virum eruditissimum appellat, SS. Hieronymi, & Augustini amicitia clarus; ejus Historias castigat Scalliger circa temporum rationem in animadversionibus Eusebii.

Paulus Manutius vir copia, scientia, eruditione, & elegantia summus.

Pauli Sacerdoti eruditissima, & acutissima Commentaria in Cantica Canticorum.

Paulus Riccius Cabalista ex Judæo Christianus, cui nigrum Theta Romanus index præfixit.

Pausanias minus quidem facundus Scriptor, sed ob rerum copiam, & Historiarum varietatem utilissimus.

Pelagius Diaconus citari solet in libro de doctrina, vita, & perfectione SS. Patrum, cujus non Auctor, sed Interpres fuit.

Persius acutus Satyricus, sed obscurus. Stylum enim magnificum affectans, crebrisque, & audacibus translationibus utens in obscuritatem frequenter labitur. Nascitur etiam obscuritas ex ignorantia. Scribit ille quæ suo tempore servis & tabernariis notissima erant, quæ quia nobis ignota nunc sunt, plena mysteriorum arbitramur.

Petronius Arbitrator purissimæ lacinitatis impurissimus Scriptor.

Petrus Abailardus D. Bernardi celebris Antagonista, cujus opera nuper è tenebris prodierunt.

Petrus Antonius Spinellus, cujus est præclarum opus de Laudibus, & cultu B. Virginis.

Petri Aron Florentini Harmonicæ Institutiones.

Petrus Babyon, seu de Babyone Anglus, Auctor Commentariorum in Matthæum, quæ sub nomine S. Anselmi circumferuntur. Vivebat hic an 1300. fuitque Poëta, & Rector elegantissimus, ut asserunt Catalogi Scriptorum Angliæ.

Petrus Blefensis Archidiaconus Bathonien. libertate spiritus in scribendo eximius, & normam vivendi Ecclesiasticis præscribens.

Petrus Bongus Platonica, & Pythagorica disciplina optime instructus, ut ejus liber de mysteriis numerorum ostendit.

Petrus Canisius vir peracris judicii, & solidæ pietatis.

Petrus Cellensis Abbas panem Cœlestis doctrinæ libro de panibus aliisque opusculis abunde ministrans.

Petrus Chrysologus ex aurea ingenii, & eloquentiæ ubertate id cognomen assecutus. Familiare

illi sunt congeminationes, & periodorum conformationes.

Petrus Comestor, dictus Magister Historiæ Scholasticæ, quam ex libris sacris potissimum texuit, itemque ex profanis; ex quibus incertas Historias aliquando admisit.

Petrus Damianus ex Monacho Cardin. vir optimi sensus, & aureæ facundia, quem fuisse Canonicum Regularem absurdo errore asserit Joannes Trullus, cum scilicet confundens cum Petro Portuensi Canonico Reg. qui vixit eodem tempore. Utrumque commemorat Hieron. Rubens lib. v. Hist. Raven. rectè observans quantum inter eos discriminis sit. Porro Damianum ob zelum Ecclesiasticæ disciplinæ alterum Hieronymum dictum esse notat Baronius in Martyrologio ad diem 9. Novembris.

Petrus Diaconus Cassinensis, cujus pleraque opera nondum impressa sunt; præsertim Commentar. in Regulam S. Benedicti. Habet quædam ejus opuscula Jo. Baptista Marus S. Angeli in foropiscario Canonicus, vir doctus, & antiquorum Patrum studiosissimus.

Petri Dorlandi Carthusiani Chronicon sui Ordinis, quores præclare in eo gestas explicat.

Petrus Faber J. C. nominatissimus, penu omnium scientiarum.

Petrus Galatinus Ord. Minorum Theologus insignis, qui tamen librum de arcanis Catholicæ veritatis adversus Hebræos majore ex parte transcripsit ex pugione fidei Rainaundi Martini Ord. Prædicatorum.

Petrus Gregorius Tholosanus utriusque juris, & omnium scientiarum peritissimus.

Petrus Lombardus Episcopus Parisien. Theologiæ compilator, dictus Magister Sententiarum.

Petrus Mauritius dictus Venerabilis, Abbas Cluniacens. vir sanctus, verborum venustate placens, & sententiis gravis.

Petrus Montius, sive de Monte, Philosophus multæ & reconditæ doctrinæ, sed confusus aliquando, & obscurus.

Petrus Nonius non ignobilis Mathematicus, cujus est egregius liber de crepusculis.

Petrus Pilichdorfus, qui sectam Valdensium docto volumine confutavit.

Petrus Pichæus omnium bonarum artium ornamentum, & vindex antiquitatis.

Petri Pontii Parmensis de re Musica Dialogi præxim ejus edocentes.

Petrus Roverius, qui Reomaensis Monasterii Historiam edidit, & illustravit.

Petrus Tyraeus Novesius rerum reconditarum cognitione conspicuus.

Phalaridis Agrigentinarum Tyranni Epistolæ
Fffff 2 verbis

verbis concisæ, sententiis locupletes, si tamen veræ sunt, & non ab aliquo exercitii gratia confictæ.

Phœbadii Episcopi Agennensis in Gallia liber singularis adversus Arianos. Alii Sebadium vocant, ejusque laudes celebrat *lib. 2. Histor.* Severus Sulpitius.

Phœdrus Thrax Augustini Casaris libertus, fabularum, quas, ut ipse ait initio *lib. v.* auctoritatis gratia Æsopicas nuncupavit, libros quinque conscripsit jambicis versibus cultissimis & elegantissimis.

Philastrius Brixienfis Episcopus hæresum profligator: quædam tamen tanquam hæretica respuit, quæ talia non sunt, ut quod stellæ sint cælo infixæ.

Philippus Abbas Bonæ Spei, pius & doctus, sed dicendi genere singularis, quippe qui clausulas similiter desinentes ubique affectat.

Philippus Beroaldus vir summus suo sæculo, sed audax, & in quo judicium subinde desideratur.

Philippus Claraevallensis de miraculis S. Bernardi.

Philippus Cluervius vir singulariter eruditus, de antiqua & nova Geographia optime meritis.

Philippus Labbe Soc. Jesu, vir infinitæ lectionis, & eruditionis, atque acerrimi judicii in veterum scriptis recensendis.

Philo Carpathiorum Episcopus à S. Epiphano ordinatus, cujus Commentario in Cantica Cantico- rum inserta sunt quædam ex S. Gregorio Papa, quæ idè cum reliquis malè cohærent.

Philo Judæus Platônismulus, vir omnium consensu doctissimus.

Philofratri juxta Suidam senioris, juxta alios junioris, Heroica, Icones, & vitæ Sophistarum floridissimo, suavissimo stylo.

Philofratus Lemnius in vita Apollonii Thinxæ fabulator, & mendax, sed sermo ejus melle dulcior fluit.

Philotheus Patriarcha Constantinopolit. sacundus Orator, sed Schismaticus perycaccissimus.

Phocas antiquus Grammaticus, à quo Grammaticam suam magna ex parte mutuari sunt Ælius Antonius Neorissenfis, & Joan. Despauterius.

Phornutus, vel Cornutus, Græcus Auctor, cujus est liber de natura Deorum, sive ut Christiani veteres inscripserunt, de Græcanica Theologia.

Photii Pseudopatriarchæ Constantinopolitani Bibliotheca, quæ infinitam ejus lectionem, & acerrimum judicium demonstrat: sed hic homo perditus fuit, & primus auctor Schismatis Græcorum: ingenii vatri, versipellis, & ambitiosi.

Pierius Valerianus Hieroglyphicorum accuratissimus collector & illustrator.

Pindarus Lyricorum Princeps inimitabilis.

Plato sapientiæ Antistes, Philosophorum Ante-

signanus, quem tamen dolet Tertullianus, *lib. de Anima cap. 23.* omnium hæreticorum condimentarium factum. Multa quoque congerunt adversus eum Athenæus, *lib. 11. Dipsosoph.* & ex recentioribus Jo. Bapt. Crispus, *lib. de Platone caute legendo.* Ejus elocutionem severè exagitat Dionysius Haly-carnassæus, laudat autem M. Tullius.

Plaurus decima musa, Romanæ linguæ lex, omnium leporum pater.

Plethonis Scholia in magiam Zoroastris. Hic Georgius Gemistus prænominatur, & in Concilio Florentino pro unione Ecclesiæ multum laboravit.

Plinius major vir singularis doctrinæ & styli, sed non est ubique sui similis.

Plinius junior, cujus Panegyricus & Epistolæ omnibus numeris absolutæ sunt miscentes utile dulci. Sed in Panegyrico nimia quandoque prolixitate aggravat animum legentis.

Plotinus Platonius profundissimus, & à populari capto omnino disjunctus. Genus dicendi sectatus est horridum, & incultum, verborumque ac sententiarum obscuritate perplexum.

Plutarchus compendium eruditionis, prudentiæ thesaurus, totius Philosophiæ Venus, ac lyra, ut de eo scribit Eunapius. Libri autem de Placitis Philosophorum alteri Plutarcho recentiori tribuuntur.

Pœnitentiale Romanum, ex quo apparet Ecclesiasticæ disciplinæ quanta olim severitas fuerit.

Polixeni stratagemata militibus utilia, arguta, & curiosa.

Polybius Megalopolitanus Historiæ Romanæ Auctor vetustissimus, civili prudentia, & scientia militari nulli secundus; qui duplici fungitur munere Historici & Philosophi, narrans, & docens.

Polidorus Ripa J. C. qui luculentum tractatum scripsit de Nocturno tempore.

Polidorus Virgilius non contemnendæ literaturæ homo, sed in libro de inventoribus rerum sæpe futillis, & mendax est.

Pomponius Mela, cujus libellum de situ orbis styli elegantia, & brevitas toti orbi commendant.

Porphyrius Philosophus Christianæ fidei defensor, ut asserit Augustinus, *lib. 10. cap. 28. de civit. Dei*, quem Theodoretus, *lib. 3. adv. Græcos* fautorem mendacii, & Cyrillus *lib. 3. cont. Julian.* patrem calumniarum vocant. De hujus vita & scriptis dissertationem eruditissimam edidit V. CL. Lucas Holstenius.

Possidippus Græcus Poëta cujus in Anthologia quædam sunt Epigrammata. Mentionem ejus faciunt

ciunt Clem. Alexandrinus in *Protreptico*, Arnobius, *lib. 6.* & Stephanus de *Urbibus*.

Possidius Afer Episcopus Calamensis, qui male quibusdam est Possidonius, Scriptor vitæ S. Augustini.

Pothonis Presbyteri Prumiensis libri pii, & ingeniosi de statu domus Dei, deque magna domo sapientiae.

Priscianus Caesariensis Grammaticus, omnium sui generis Princeps scriptor.

Primasius Episcopus Uticensis, sive Adrumetinus, in Africa, cujus sunt Commentaria in D. Paulum stylo dulci, & temperato.

Proclus Lycius Philosophus Platonius, Mathematicus, & Poëta, hostis Christianorum. Quæ & quanta scripserit docet Suidas. Vossius lib. de sanctis Philosophorum non Lycium, sed Siccensem fuisse ait.

Proclus primo Cyzicenus Episcopus, postea Patriarcha Constantinopolit. unus de antiquis Ecclesiæ Patribus, æqualis Cyrillo Alexandr. qui ipsum egregie laudat.

Procopius Gazeus Sophista sacrae Scripturae Commentator magis ex aliorum laboribus, quam ex proprio ingenio.

Procopius Illustrius Caesariensis verax Historicus, styli mediocri. Vixit Justiniani temporibus Belisario à secretis.

Propertius Poëta dulcissimæ venæ.

Prosper Aquitanicus acerrimus fidei defensor in scribendo accuratus, sive soluta, sive ligata oratione loquatur. Sirmundus in notis ad Sidonium Apollinarem constanter negat hunc Episcopum fuisse. Imò laicum fuisse & uxoratum docet Philippus Labbe.

Prudentius Pindarus Christianus, dulcissimus, & prudentissimus Christi vates.

Psellus nobilissimus, & disertissimus Philosophus, & Theologus. Quis autem hic fuerit, & quæ scripserit, docet vir doctissimus Leo Allatius in diatriba de Psellis.

Ptolomæi Alexandrini, seu veriùs Pelusiotæ libri tres Harmonicorum. Hos autem libros non esse hujus Ptolomæi Geographi & Astrologi, sed alterius Ptolomæi Philadelphi recentioris Philosophi Pythagorici asserit Joannes Meursius in notis ad Musicam Nicomachi Geraseni.

Publii Syri Mimographi graves, & elegantes sententiae.

Pythagoræ sapientissimi Philosophi aurea Carmina, si tamen ejus sunt, & non potius Philolai, vel Lysidis. Nihil enim quod verè Pythagoræ foret extare tum Joseph in Antiquitatibus, tum Rufinus adversus D. Hieronymum, aliique recentiores affirmant.

Quintilianus Aristides Muscus Græcus excellentissimus.

Quintiliani Senioris acutissimæ declamationes.

Quintilianus Junior Auctor Oratoriarum Institutionum, optimus dicendi artifex.

Quintus Curtius tertius, & perspicuus Historicus, acutus in sententiis, in orationibus mirè disertus.

Quinti Calabri, sive Cointi Smyrnæi suavissimi styli Paralipomena, sive prætermissa ab Homero.

R.

Rabanus Maurus ex Abbate Fuldensi Archiepiscopus Moguntinus æquè doctus, ac pius, ligata & soluta oratione excellens. Artificiosum valde est ejus Poëmation Isogrammaticum de laudibus S. Crucis.

Rabbi Abraham Sepher Jetzirah, id est liber Creationis Magno Abrahamo Patri Creditum, solemnè mendacio à Cabalists attributus.

R. Abraham Aben Ezra inter magistros suæ gentis nominatissimus. Scripsit in totum vetus Testamentum.

R. Akiba Commentarius in librum Jetzirah, quem ipse scripsisse dicitur, & Abrahamo supposuisse.

R. David Kimchi celebris Hebræorum Grammaticus.

R. Elieser Auctor libri Berachot, id est Benedictionum.

R. Jacob Cohen explicatio libri Jetzirah.

R. Joseph Castiliensis Cabalista, cujus est liber Nucum, & porta lucis.

R. Isaac explanatio nominis sancti.

R. Juda, qui ab Hebræis Rabbenu Hakados, id est Magister noster sanctus nuncupatur, vir magni nominis inter suos, Auctor Mischnæ, quæ est quasi secunda lex, qua utuntur Hebræi.

R. Moyses Ægyptius, qui doctissimum librum conscripsit More Hanevochim Ducem dubitantium, de dubiis perplexis veteris Testamenti stylo difficili, & scholastico. Patriam habuit Cordubam, sed dictus est Ægyptius, quia in Ægypto habitavit. Primus fuisse videtur, qui inter Judæos desierit nugari; idè à suis celebratur hoc dicto: A Moyse (Legis latore) usque ad moysen (hunc scilicet dictum Maymonidem) nemo fuit sicut iste Moyses.

R. Simeon Ben Joachai Auctor libri Zoar, quo fundamenta ponuntur vanæ artis Cabalisticæ.

Radulphus Ardens ferventissimus concionator.

Radulphus Glaber Monachus, Historiarum sui temporis accuratissimus Scriptor, quem Baronius, & alii meritò reprehendunt, quod velit Romanam

FFFFF 3

manum

manum Pontificem, nihil posse extra suam Dioeceliam.

Radulphus de Rivo Decanus Tungrensis tenacissimus antiquitatis in divinis officiis, ut constat ex ejus libro de Canonum observantia.

Raimundi Marini Ordinis Prædicatorum Pugio fidei adversus Mauros, & Judæos, liber aureus, post quatuor sæcula è tenebris erutus, & novissime impressus Parisiis cum variis, & doctissimis observationibus eximii viri Joseph Voisin Burdegalen. ex quo Galatinus, ut supra dixi, optima quæque in sua arcana transdidit, suppresso penitus auctoris nomine.

Raimundi de Sabunde Theologia Naturalis valde ingeniosa, praxim continens Artis magnæ Raimundi Lulli. Adrianus Turnebus dicebat hunc librum esse quintam essentiam D. Thomæ.

Rampertus Episcopus Brixienfis S. Philastri Encomiastes in libro de ejus translatione.

Ratramni Corbejenfis Monachi contra Græcorum opposita libri IV. edito tō. 2. Spicilegii à V. CL. Luca Dacherio.

Raphael Volaterranus, vir multæ industriæ ac doctrinæ, ac veterum Auctorum laboriosissimus excerptor, qui inter cætera ingenii sui monumenta reliquit libros 38. urbanorum Commentariorum, quibus omnia comprehendit.

Ratperrus Monachus, Poeta pius, & simplex.

Remigius Antissiodorensis Monachus, cujus est in Prophetas minores luculenta enarratio miram brevitate cum perspicuitate complectens.

Rhegino Abbas Prumiensis non inut ilis Historiographus.

Richardus à S. Laurentio probæ notæ Auctor, B. Virginis eximius laudator, stylo simplici.

Richardus à S. Victore, vir scientia cautus, lingua disertus, divinæ contemplationis subtilissimus Magister.

Richardus Pampolitanus Anglosaxo Eremita, pius Scriptor.

Robertus Bellarminus Cardinalis omni scientiarum genere excultus, & summa imbutus pietate.

Robertus à Flud. Oxoniensis Eterodoxi inanissimæ subtilitatis opera, nimirum utriusque Cosini Historia, Philosophia Mosaica, & alia; quibus merito Græcum proverbium convenit, magnus liber, magnum malum.

Roderici Episcopi Zamorensis speculum vitæ humanæ omnium statuum bona & mala optimè representans.

Ruffinus Aquilejensis non minima pars Doctorum Ecclesiæ, ut ait Gennadius, vir elegantis ingenii, D. Hieronymi quondam amicissimus, postea adversarius, de quo extat Censura Gelasii Papæ, cap. *Sancta Romana, distinct. 15.*

Rupertus Abbas Tuitienfis pietate eximius, eloquio nitidus, sensu profundus; erravit tamen circa Sacramentum Eucharistiæ errorem astruens impationis, ut Ballarminus observat, & ex scriptis ejus manifestum est.

Ruricius Lemovicensis Episcopus, cujus extant Epistolæ elegantes, & artificiosæ.

Rustici Cardinalis disputatio contra Acephalos. Hic autem damnatus fuit sub Vigilio Papa ob pertinacem trium capitulorum defensionem.

Rusticus Helpidius V. C. & exillustri Boetii æqualis, qui summam tribus versibus heroicis, plebasque Historias utriusque Testamenti non sine actimine, & venustate complexus est.

Rutilius Numantianus Gallus egregius Poeta, nisi quod Christianus, præsertim verò Monachus, iniquus est.

S.

Salonius Episcopus Viennensis in Gallia, qui proverbialia, & Ecclesiasten mysticè explicavit. Hunc fuisse Episcopum certum est, sed an fuerit Viennensis dubitat Baronius an. 441.

Salvianus Presbyter Massiliensis, cultus, ac pius Auctor. novus sui temporis Hieremias.

Sallustius Græcus Philosophus Cynicus, Auctor doctissimi libelli de Diis, & Mundo.

Sallustius Historicus admirandus, florentissimæ brevitatis artifex; cujus dictionem Asinius Pollio damnabat tanquam obscuram, & in translationibus audacem: ab Augustino autem *lib. de vita beata*, electissimus verborum pensator nuncupatur.

Sanctus Pagninus Hebraicarum literarum, & divinæ Scripturæ peritia insignis.

Sapho Lesbica suavissima in Lyricis Poetria.

Saxo, Grammaticus vividus, & elegans Historicus, sed fabulator quandoque, & sublestæ fidei.

Sebastianus Foxius Morxillus Platonis Interpretæ doctus, nobilis, sinelabe.

Secundi Atheniensis Sophistæ, quem Suidas crasso errore confundit cum Plinio Secundo, aureæ sententiæ.

Sedulius florentissimus Scriptor, & optimæ, ac Christianæ venæ Poeta.

Seneca Sapientiæ fons, ac virtutis studio penè Christianus, expurgandus tamen ab erroribus Stoicorum.

Seneca Junior Tragedus tersus, & gravis; sed ei tribuæ Tragediæ non unius Poetæ sunt. Octaviam censent nonnulli L. Flori esse, cujus est Epitome Rerum Romanarum, qui adoptione dictus est Annæus Seneca.

Sergius Hieropolitanus Christianus, & disertus Orator.

Servius Honoratus celebris Grammaticus, & Virgili Commentator.

Seyeri

Severi Rhetoris, & Poëtae Christiani carmen Bucolicum.

Severianus Cabalensis Episcopus antiquus, & eloquentissimus Scriptor, sed ob æmulationem S. Joannis Chrysothomi minus secundam posteritatis famam meruit, ut ait Petavius in Rationario.

Sexti Empyrici subtilissimi Philosophi, Plutarchi ex sorore Nepotis, libri admirabiles adversus Mathematicos, & Pyrrhoniæ hypotyposon.

Sidonius Apollinaris Arvernorum Episcopus, vir acris ingenit, & cothurnatæ eloquentiæ, sed stylo duro & obscuro ob corruptum à Gothis sæculum.

Sigibertus Gemplacensis Monachus, utilis, & laudabilis Historicus, nisi quod Gregorio VII. iniquior fuit, & in gratiam Imperatoris multa mentitus est.

Silius Italicus Orator verius, quam Poëta, qui, ut ait Plinius, carmina scripsit majore cura, quam ingenio.

Simplicius magnus Philosophus, Platonis, & Aristotelis conciliator, ac utriusque sectator, & Epicleti Stoici Commentator. Non tamen Christianus fuit, ut quidam perperam existimant.

Simeon de Cassia vir admodum pius, & fervens, cujus est insigne opus de gestis Domini Salvatoris.

Simeon Metaphrastes vir Sanctus Sanctorum vitas descripsit, in quibus quid observandum sit docent Bellarminus de script. Ecclesiasticis, & Baronius sæpe in Annalibus. Bollandus tamen cum severiori censura immeritò perstrictum ait in præf. generali ad Acta Sanctorum cap. 1. §. 3. Vixit tempore Leonis Filii Basilii Macedonis.

Simeonis Præpositi Monasterii S. Mamantis, quem Græci novum Theologum post Nazianzenum vocant, orationes & opuscula sancti documentis plenissima. Sunt qui huic confundant cum Simeone Metaphraste, sed ex hujus scriptis colligitur ipsum vixisse annis circiter CCL. post Metaphrastem.

Simeon Wangnereck è Soc. Jesu vir doctus & pius, qui pietatem Marianam Græcorum ex eorum Menæis luculenter exscripsit.

Smaragdus Abbas divinæ scientiæ lumine imbutus, qui cum S. Ardone Smaragdo à plerisque confunditur.

Socrates Constantinopolitanus Ecclesiasticæ Historiæ scriptor, Hæreticus Novatiacus, quem Photius ait nec styllum splendidum habere, nec in dogmatibus esse accuratum.

Solinus Polyhistor Plinii transcriptor sæpè dormitans, qui tamen Plinii curæ quædam adjecit.

Sophoclis Tragediæ graves, acutæ, sublimes. Divinum Poëtam vocat Cicero 2. de Divinat.

Sophronius Patriarcha Hierosolymitanus, cujus elegans & declamatorium ingenium in variis, quas scripsit, orationibus clucet.

Sosipater Charisius doctus, & antiquus Grammaticus.

Sozomenus Salaminius Historicus Ecclesiasticus ab Ecclesia alienus, & parum verax.

Speusippi libellus valde utilis de definitionibus Platonis.

Stadius Papinius Neapolitanus, summus, & egregius Poëta.

Stephani Abbatis, & postea Episcopi Tornacen. Epistolæ elegantes, & curiosæ.

Stephani Eduensis Episcopi præclarum opus de Sacramento Altaris.

Stephanus Forcatulus Jurisprudencia, Philosophia, & varia præditus eruditione.

Strabo Amasenus Princeps Geographorum, quem frustra conatur de sui operis possessione desicere Franc. Patricius lib. 3. *Peripatetic. discussionum*, ut cuidam Stratonis tribuat. Castigandus autem videtur Strabo, quod Historias, & Philosophicas disputationes Geographiæ miscuerit.

Suetonius Tranquillus Historicus emendatissimus, & candidissimus, liber, & concisus, qui vitas Cæsarium scripsit pari libertate, ac ipsi vixerunt, ut censet D. Hieronymus.

Suidas Monachus Byzantinus Grammaticus eruditissimus, & admirabilis.

Symmachus V. C. mirabili eloquio, & scientia præditus, sed Christianis infensus.

Symposius Poëta ænigmatum Scriptor non contemnendus.

Symphoriani Camperii Lugdunen. Platonica Symphonia, iis valde utilis, qui Platonica doctrinæ student.

Synesius Crenensis Episcopus, qui in suis scriptis Platonem, Demosthenem, ac Pindarum exhibet nobis Christiano ore loquentes.

T.

Tatiani florentissimus liber adversus Gentiles. Sed post martyrium S. Justinii, cujus erat auditor, factus est Tarianus Hæresiarcha.

Terentius tertissimus Comicus, quem Cicero elegantissimum vocat. Sunt qui putant eum in componendis Comædiis adjutores habuisse C. Lælium, & Scipionem Amilianum, nec ipse negat, ut constat ex Prologo Adelphorum.

Terentianus Maurus, qui librum de metris scripsit versibus difficilibus, & laboriosis.

Teridii Presbyteri nomine scripta Regula Monachorum, quæ S. Cæsarii est, cujus Teridius Nepos fuit.

Tertullianus Presbyter acris, & vehementis ingenii, & in loquendo obscurus, disertior quam felicior, ut de eo loquitur Vincentius Lirinensis, cujus lapsus nos admonet, non altum sapere, sed timere, Thalassii

Thalaffii Monachi Centuriæ spirituales de charitate, continentia, & regimine mentis.

Themistius Euphrades, id est eloquens sapientiæ, ac regiæ disciplinæ thesaurus. Non tamen fuit Christianus, ut quidam putant, licet Christianos Impp. laudaverit. Præceptorem suum vocat Augustinus in fine libri de Categoriis.

Theocritus floridissimus Bucolicorum Princeps.

Theodoretus Episcopus Cyrensis fluidus, copiosus, & undequaque doctissimus.

Theodorus Balsamon Patriarcha Antiochenus Canonum Interpres sæpè vacillans & Ecclesiæ Romanæ adversarius.

Theodorus Gaza Thesalonicensis, Græcæ, & Latinæ linguæ scientissimus, quem Pomponius Lætus sui ævi doctissimum existimavit. Erat in eo summum doctrinarum studium, cum summa eloquentiæ facultate.

Theodori Ecclesiæ Constantinopolitanæ Lectoris collectanea ex Ecclesiastica Historia.

Theodorus Peltanus Catholicæ doctrinæ adversus Novatores defensor acerrimus.

Theodorus Prodromus vir excellentissimus seu versu, seu prosa; seu sacra, seu profana scribat, sed fuit Schismaticus.

Theodorus Studites vir admirandus, potens opere, & sermone.

Theodoricus Erfordiensis Scriptor vitæ S. Dominici.

Theodulfus ex Abbate Floriacensi Episcopus Aurelianens. tam versu, quam prosa excellens.

Theofridus Abbas, cujus extant sermones nitidi eloquii de Reliquiis & veneratione Sanctorum.

Theoleptus Philadelphiae Metropolitæ suavis hymnographus.

Theo. Smyrnæus Mathematicus, cujus opuscula multa in variis Bibliothecis M. SS. supersunt. Quædam edidit Ismael Bulliardus, qui cum Plutarcho coævum fuisse arbitratur.

Theophanes Byzantius, qui res gestas sub Justino II. libris 10. eleganter prosequitur.

Theophanes Cerameus Archiepiscopus Tauromentæ in Sicilia, cujus extant Hymni sacri, & orationes.

Theophanis Episcopi Niceni Hymni pro Ecclesiasticis officiis.

Theophilaetus Bulgarorum Archiepiscopus Schismaticus, qui ex Chrysostomo sua in Scripturam Commentaria compilavit.

Theophilaetus Simocatta, cujus præter Historiam extant quæstiones Physicæ, & Epistolæ agrestes, morales, amatoricæ: stylum habet venustum, sed dum nimis elegantiam sectatur in cacozelon, & puerilem affectationem incidit.

Theophili Alexandrini Epistolæ Paschales utiles, & doctæ.

Theophilus Episcopus Antiochenus primigenium Ecclesiæ spiritum in suis lucubrationibus ostendens.

Theophili Protospatarii lib. v. exquisitissimi de hominis fabrica.

Theophilus Raynaudus omni doctrina, & eruditione refertus, multitudine librorum quos scripsit omnibus notus.

Theophrastus Philosophiæ decus, divinæ vir eloquentiæ, unde & nomen ab Aristotele magistro suo accepit, cum prius Tyrtamus diceretur.

Theosterictus politus & amœnus in Hymnis, & in Historia.

Thomas sanctimonialis auctrix vitæ S. Febronie Virginis, & Martyris.

Thomas Aquinas doctor Angelicus, Princeps Theologorum Scholasticorum.

Thomas Cantipratanus Ord. Prædicatorum sub figura Apum librum scripsit de officio Prælatorum, & subditorum, quo miracula sui temporis verè, & fideliter describit.

Thomas Cisterciensis Cantica Cantorum exposuit stylo conciso & aspero; crebrisque divisionibus intricato.

Thomas de Vio Cajetanus profundus Theologus, & Interpres Sacræ Scripturæ; vir summi ingenii, nec minoris pietatis.

Thomas Dempster optimæ notæ Philologus, & rerum Scotticarum Historicus.

Thomas de Villanova Archiep. Valentinus, qui sanctitate, & doctrina universam Hispaniam illustravit.

Thomas de Kempis simplici stylo magnam tradens doctrinam spiritus.

Thomas à Jesu Carmelita exalceatus vir multiplicis doctrinæ, & in praxi mysticæ Theologiæ singulariter eruditus.

Thomas Waldensis Carmelita magno pollens ingenii acumine, ut ex doctrinali fidei colligitur quo hæreses extirpantur.

Thucydides omnium cultissimus, & verax Historicus, stylo sæpè durus, nec satis rotundus, ut ait Cicero; de qua re etiam reprehenditur à Dionysio Halicarnasæo. Demosthenes autem tanti eum fecit, ut octies manu sua scripserit.

Titus Bostrorum Episcopus Sectam Manichæorum doctè confutavit, & Evangelium secundum Lucam explicavit. Sed hanc Lucæ expositionem falsò huic tribui censeo, nam citantur in ea Chrysostomus, Cyrillus, & alii Patres, qui post ipsum floruerunt.

Titus Livius Historiæ Latinæ Princeps, lactea ubertate fluens, cui tamen Asinius Patavinum objecit, Lipsius frigidum aliquando, & supinum agnoscit.

Trebellius

Trebellus Pollio nobilis Historicus cujus dictio paulo altius asurgere censetur, quam conveniat Historico.

Tycho Brahe Excellentissimus Astronomus, qui in siderum observatione nulli priorum cedit.

Tychonius Afer Donatista, cujus meminit Augustinus *lib. 3. de doct. Christi.*

Turcius Ruffus Asterius, cujus est Collatio veteris, & novi testamenti venusto carmine expressa, à quibusdam Sedulio, ab aliis Claudiano Mamerto adscripta.

V.

Valerianus Cemeliensis Episcopus, quem Theophilus Raynaudus erudita Apologia liberare nititur à suspitione Sempelagianismi.

Valerius Flaccus felicitatis ingenii, & magni iudicii Poeta, sed imperfectum Argonauticorum opus reliquit.

Valerius Maximus rerum varietate conspicuus, in plerisque acutus, & subtilis, in plerisque durus, & abjectus, labe quoque adulationis vilescens.

Valerius Probus Grammaticus, vir multæ industriae in notis antiquorum explicandis.

Vegetius disciplinae militaris eloquens, & doctus Scriptor.

Venantius Fortunatus Pictaviensis Episcopus nitida venæ Poeta, quem Hilduinus virum prudentem, & scholasticissimum appellat.

Victorinus Episcopus non Pictaviensis, sed Petavionensis, seu Pitabionensis in superiori Pannonia, & Martyr, quem Opratus Mileviranus, ut insignem hæresum debellatorem laudat *lib. 1. Hieronymus* autem eum enumerat inter Chilianthes in c. 36. *Ezech.* Nihil ejus superest præter Commentarium in Apocalypsim, de quo etiam dubitamus, an sit legitimum.

Victor Carthænae in Mauritania Episcopus, stylo & dictione sublimis, cujus liber de Pœnitentia inter opera D. Ambrosii reperitur. Philippus Labbe ex Codicibus M. SS. docet hunc librum esse alterius Victoris Turonensis item in Africa Episcopi.

Victor Gifelinus Prudentii scholiastes non admodum accuratus.

Victor Episcopus persecutionis Wandalicæ in Africa Scriptor, & particeps. Hic Episcopus Uticensis per errorem vocatur. Nam ut notat Franciscus Chiffletius in notis ad vitam S. Fulgentii scriptam à Ferrando, quo tempore hic scripsit, erat Episcopus Uticensis Florentinus. Victor itaque Episcopus Vitenfis fuit, & postea Primas Byzacenus, in qua Provincia est Civitas Vitenfis. Ita Chiffletius ex antiquo Codice MS.

Vigilii Episcopi Tapitani in Provincia Byzacena libri 5, adversus Eutychem, hæcenus tributi

Vigilio Martyri Episcopo Tridentino, ejus esse non posse, jam agnoverat Baropius. Verus Auctor repertus est in Cod. MS. Monasterii S. Eugendi, sive S. Claudii Jurensis. Idem Chifflet. præf. in Ferrandum.

Vincentius Beluacensis vir omniscius, ac plurimæ lectionis, ut ex ejus quadruplici speculo constat.

Vincentii Ferrerii viri sanctissimi Opusculum de vita spirituali cœlesti plenum sapientia.

Vincentius Galileus, qui doctissimum tractatum edidit de antiqua, & nova Musica, planè necessarium ad Musicam nostri temporis corrigendam.

Virgilius Maro Poeta absolutissimus, dictus Plauto Poetarum ab Alexandro Severo, ut refert Lampridius, omnium optimus, & incomparabilis.

Vitruvius, cujus sunt de Architectura notissimæ, & omni laude dignæ lucubrationes.

Ulpianus Rhetor Demosthenis scholiastes creditus, quem inter sapientes enumerat Athenæus in Cœnis.

Uranus, sive Oranius, qui vitam B. Paulini descripsit.

Urbani Quarti Rom. Pontificis pia Metaphrasis in Psalmum 50.

Walfridus Strabo, vir sapiens, & literarum scientia illustris. Fuit Monachus Fuldenfis, postea Decanus S. Galli, demum Abbas Augiæ divitis: qua de causa quidam decepti, duos Strabones fecerunt, unum Monachum Fuldensem, alterum Augiæ Abbatem, cum idem sit.

Willelmus Malmesburienfis Monachus rerum Anglicarum luculentus Historicus.

Wolfgangi Lazii Viennensis eruditissima Romanae Reipub. Commentaria.

X.

Xenophon Summus Philosophus, magnus Historicus, suavis Orator, Apis Attica, dictus à Suida, cujus stylus dulcor melle à Tullio dicitur, & cum quadam lenitate fluens. Cyripædia non ad fidem Historiæ, sed ad effigiem justii imperii ab eo scripta est, ut idem Tullius affirmat. *lib. 1. Epist. 1. ad Q. fratrem.*

Xenocratis Platonici insignis libellus de morte.

Z.

Zachariae Scholastici, ac postea Episcopi Mytilenes subrilissima disputatio de Mundi opificio contra Philosophos.

Zeno Veronensis Antistes acumine ingenii, styli præstantia, rerumque divinarum peritia clarissimus.

Zonaras Historicus gravis, & copiosus, sed in quo majorem curam desiderant Critici Recentiores.

Gggggg

Zero-

Zeroastris oracula Magica, seu verius recondita Philosophiæ artificiosum compendium: non autem revelationes sub ejus nomine à Gnosticis evulgatae. Dubium est autem, fuerint hic Baſtrianorum

Rex, an alius recentior, de qua re doctè & eruditè Sam. Bochartus P. 1. Geogr. sacrae lib. 4. cap. 1. Apulejus 2. Florid. ait Zeroastrum Pythagoræ præceptorem fuisse.

Proſpectus Operis per Capita & Paragraphos.

CAPUT I.

De antiquitate, & excellentia divinæ Psalmodiæ.

- §. 1. **A**ntiquitatis quanta sit vis. Divinarum laudum antiquissima origo. Religio solius hominis propria. Cur homo recta statura. Ignorantia malorum radix. Dei cognitio difficillima. Quædam obiter adversus Atheos. 649
- §. 2. Sensum Religionis hominibus imatum Dei existentiam probare. Divina laudis initium ab Angelis, imò ab ipso Deo. Unde sumi debeat Ecclesiastica Psalmodiæ origo. 655
- §. 3. Vigiſſe semper divini cultus studium, à primis parentibus usque ad Christum. Testimonia infidelium de precibus, & Hymnis primorum Christianorum. 657
- §. 4. Testimonia sanctorum Patrum de sacra Psalmodiæ ab orbi Ecclesiæ, & deinceps temporum serie servata. Addita quædam de ejus excellentia, & de perenni Psalmodiæ in quibusdam Ecclesiis instituta. Desiderium laudandi Deum. Tacti obiter quidam Ecclesiastica hymnodia calumniatores. 660

CAPUT II.

Quibus de causis certæ quædam horæ ad psallendas Deo laudes fuerint instituta.

- §. 1. **V**aria nomina Horarum Canoniarum explicantur. Cur divina mysteria symbolis, & allegoriis occultarint antiqui. 667
- §. 2. Prima ratio institutionis Horarum ex

D. Cypriano. Secunda ex Amalario Fortunato, & Honorio Augustodunensi. 670

- §. 3. Tertia ratio ex Hugone Victorino. Quarta ex communi scriptorum sententia ob Dominicæ Passionis memoriam. 672
- §. 4. Quinta, & sexta ratio in gratiarum actionem ob divina beneficia. Septima per analogiam ad ætatem humanam. Addita quædam de brevitate vite. 673
- §. 5. Octava ratio ex parabola Evangelicæ laborantium in vinea. Nona ex mystica septenarii numeri significatione. Etiam infideles stas horis orare. Errores Cabalistarum obiter indicantur. 675

CAPUT III.

De varia diei, ac noctis divisione.

- §. 1. **Q**uid dies, quid nox sit. Prima diei divisio in naturalem, & artificialem. Diei civilis initia varia apud varias gentes. Hora nomen equivocum. 679
- §. 2. Hora unde dicta. Fingenta Poetarum de Horis. De usu horologiorum apud veteres. Hora olim nunciata à servis. Vetus dies Christus est. 682
- §. 3. Secunda divisio diei naturalis antiquo Romanorum more. Tertia divisio diei, & noctis artificialis. Cur divisa dies in 12. horas. De horis equalibus, & inæqualibus: In vicissitudine diei & noctis rellucet mirabiliter Dei providentia. 685
- §. 4. Dies in quatuor præcipuas partes divisa ab Antiquis. Item nox: Quid stationes, quid Vigilia sint. Quota hora quodlibet officium celebrandum. Quot sint partes officii. 690

CAPUT